ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 82. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 4-го ТРАВНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, MAY 4, 1976 No. 82. VOL. LXXXIII

РАДА ДИРЕКТОРІВ УККА НАМІТИЛА ПРОГРАМУ І КОМІСІЇ XII КОНГРЕСУ, СХВАЛИЛА БЮДЖЕТ

Ню Йорк. — XII Конґрес Українців в Америці, запланований на жовтень цього року, відбуватиметься під гаслами нашої солідарности з поневоленим, але нескореним українським народом, протесту проти посиленого здійснювання народовбивчого „злиття націй" комуно-московськими поневолювачами, вимогами до Уряду ЗСА та вільного світу не потурати совєтському народовбивству облудною політикою детанту та активно допомагати визвольним рухам поневолених народів і, вкінці, під гаслом повної консолідації та мобілізації українських сил для здійснення тих цілей — рішила Рада Директорів Українського Конґресового Комітету Америки на своїх нарадах, що відбулися тут в приміщеннях Українського Інституту Америки минулої суботи, 1 травня. Крім справ XII Конґресу, Рада Директорів на цих своїх нарадах приділила ще багато уваги розглядові і схваленні прелімінару бюджету УККА на цей рік, справам нашої участи у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення, зокрема запланованому на найширшу скалю „Українському Тижневі" в столиці країни, Вашінґтоні, з кінцем червня ц. р., та рядові інших актуальних справ.

Засідання Ради Директорів відкрив о год. 11-ій перед полуднем і дальше нарадами проводив екзекутивний віцепрезидент УККА Йосип Лисогір, а програму нарад запропонував екзекутивний директор УККА мґр Іван Базарко. Протокол з попередніх нарад відчитав ред. Ігнат Білинський.

Об'єднання Прихильників УНР включається в систему УККА

На початку нарад мґр Іван Базарко поінформував про деякі зміни в Екзекутиві УККА та, зокрема, про те, що Об'єднання Прихильників УНР в ЗСА зголосило своє членство в УККА та запропонувало інж. Всеволода Саленка на свого представника в Політичній Раді УККА, а пані Стефанію Букшовану на свого делеґата в Екзекутиві УККА. Мґр І. Базарко дальше поінформував, що Асоціяція Українських Професорів Американських Університетів запропонувала свого голову проф. Миколу Степаненка на свого представника в Екзекутиві УККА, що ним досі був проф. д-р Петро Стерчо і ще запропонує свого представника до Політичної Ради. Й. Лисогір в імені Екзекутиви УККА подякував проф. П. Стерчові за його довголітню віддану працю. Зміни своїх представників в Політичній Раді зголосили ще Т-во Українських Лікарів, делеґувавши на свого репрезентанта в Політичній Раді д-ра Олега Волянського на місце д-ра Юрія Кушніра, та „Зарево", делеґуючи Віру Дорожинську замість Юрія Карпінського. Рада Директорів усі ці зміни апробувала.

Бюджет УККА: $ 171,000

Після того, як голова Контрольної Комісії УККА мґр. Іван Винник склав звіт з перевірки діловодства і фінансів УККА за минулий рік, ствердивши збільшення вплив ів, що недвозначно свідчить про збільшення довір'я громади до УККА, та дбайливе і ощадне господарювання фондами, прелімінар бюджету УККА на цей рік запропонувала пані Уляна Дячук, касир УККА. Новий прелімінар бюджету передбачає 171,000 долярів вплив ів і таку ж суму видатків на: Адміністрацію — 40.000, речеві видатки — 12.000, Бюро у Вашінґтоні — 7.200, „Український Квартальник" — 20,600, Публікації, брошури і книжки — 15,000, „Конґресові Вісті" — 6,500, видатки у зв'язку зі збіркою Народного Фонду — 13,200, Фонд оборони людських прав — 10,000, Фонд СКВУ — 15,000, Дім УККА — 3,000, Шкільна Рада УККА — 7,000, кошти засідань і організаційних поїздок — 6,000, нові устаткування — 6,000 та ряд менших сум. Після дискусії, в якій багато уваги приділено оспорюваній потребі і вартості видавання „Конґресових Вістей", прелімінар бюджету прийнято.

Конґресові комісії

Після короткої перерви на приготовану таки в приміщеннях нарад полудневу перекуску, головною справою на порядку нарад було намічення Комісій, що діятимуть під час XII Конґресу Українців в Америці. Хоча статут застерігає право на вибір Комісій самому Конґресові, Рада Директорів намічує тимчасових голів цих Комісій, щоб вони могли вже перед Конґресом підготовити необхідні матеріяли для праці тих обраних Конґресом поодиноких комісій. Справу цих комісій реферував мґр Іван Базарко, з'ясувавши насамперед процедуру підготови Номінаційної Комісії, до якої пропонують свої делеґатів такі організації: Чотири братські Союзи — Український Народний Союз, Український Робітничий Союз, Союз Українців Католиків „Провидіння" та Українська Народна Поміч; Союзу Українок Америки; Чотири громадсько-політичні організації: Оргнізація Оборони Чотирьох Свобід України, Організація Державного Відродження України, Т-во Прихильників УНР в ЗСА та Гетьманська організація; Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці; Наукове Т-во ім. Шевченка і Українська Вільна Академія Наук; Конференція Молодечих Організацій і Конференція Українських Академічних Професійних Організацій; Українська Православна Ліґа та Відділи УККА у Філядельфії, Ню Йорку і Нюарку. Всі ці згадані організації і установи повинні визначити своїх представників до Номінаційної комісії. До інших Комісій намічено тимчасових голів: Комісія розгляду сучасного положення в Україні — проф. д-р Богдан Гнатюк; Комісія шкільництва — проф. д-р Євген Федоренко; Комісія внутрішніх справ (зв'язки з американськими партіями й установами) — Йосип Лисогір; Комісія для науки і культури — проф. д-р Стерчо і проф д-р Василь Омельченко; Фінансова комісія — пані Уляна Дячук; Резолюційна комісія — ред. А. Драган; Верифікаційна Комісія — мґр Іван Базарко і д-р Роман Клюфас; Комісія організаційна і Відділів УККА — Вол. Мазур; Ділову комісію для XII Конґресу намітила Політична Рада в склад

(Закінчення на стор. 4-ій)

Професори і студенти Сітон Гол вшанували д-ра Андрушкова з відходом на емеритуру

Нюарк (Микола Чировський). — В неділю, 25 квітня ц. р., департамент математики і студенти протягом 25 років його професорської праці на університеті Сітон Гол, та приятелі вшанували урочистим обідом проф. д-ра Осипа Андрушкова за його чвертьсторічну працю в тій високій школі. Приявних було біля сотки осіб, включно з представником президента Джоном Колом, скарбником школи, віцепрезидентом навчальних справ Петром Мичелом, деканом факультету гуманістично-стислих наук Миколою Ді Проспо і численними представниками департаментів, як азійських студій — Джоном Тсу, політичних наук — Ричардом О'Конором, хемії — о. Алфредом Сіліяном і бувшим деканом гуманістично-стислих наук — проф. Албертом Гакімом. Президент університету, особистий приятель проф. д-ра О. Андрушкова, який плянував бути на вечорі, в останній хвилині мусів іти репрезентувати Архиєпископа Нюаркської Дієцезії на іншій імпрезі.

Проф. д-р Осип Андрушків

Вечір в пошану проф. д-ра Андрушкова з приводу його відходу на емеритуру, почався коктейлем у дружній атмосфері. Серед молодших професорів математичного департаменту було декіль -

(Закінчення на стор. 6-ій)

УКРАЇНЕЦЬ НА ПРОЦЕСІ „ЕСТОНСЬКОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО РУХУ"

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). З СССР дісталися точніші інформації про процес „Естонського демократичного руху", який відбувся в Таллінi 21-31-го жовтня 1975 року. Підсудними були: Калью Мятік (Мяттик), Матій Кійренд, Авро Варато, українець Артем В. Юзкевич (Юскевич) і росіянин Сергій Солдатов.

Артем Юзкевич — народжений на Волині 1931 року, одружений, має 18-річну доньку; член КПСС; освіта — середньо технічна; працював перекладачем в „Естколхозстрой"; останньо проживав в Таллінi, вул. Тяхеторні 33. Заарештований 13 грудня 1974 року, в тому самому часі що й Мятік і Кійренд (Солдатова заарештовано 4 січня 1975, а Варато 2 січня 1975 року).

На процесі Юзкевич відмовився від адвоката, мотивуючи це тим, що він хоче солідаризуватися із своїми колеґами на лаві обвинувачених, які відмовилися від адвокатів раніше. У своїй оборонній промові він підкреслив, що, як під час слідства, так і на судовій розправі, він усвідомив, що з нього хочуть зробити провідника групи, а то й цілого „Естонського демократичного руху". „Мені — він говорив — інкримінується 47 точок обвинувачення. На мені хотять вішати всіх собак, але з цього нічого не вийде". Він вказав на цілий ряд порушень процесуальних законів і приписів з боку прокуратури і слідчих органів та навіть самого суду. Багато говорив він про конституційні свободи, покликався на визначення поняття свободи, на Леніна, і доказував, що своєю діяльністю не порушив конституційних законів. Одночасно він звернув увагу на важкі обставини для демократичної діяльности в СССР та вказав на „могучі сили", які їй перешкоджають.

Юзкевич заявив, що він ніколи не був демократом, але, його ним зробили 13 грудня 1974 року, коли його заарештували, скрутили руки і штовхнули в автомашину.

„Я читав «Архіпелаґ ГУЛаг» А. Солженіцина — сказав Юзкевич — і, правду кажучи, не вірив, що там написана правда. Тепер я переконався, що воно дійсно так як пише А. Солженіцин. Подібні умови в Еспанії і Греції ссуджуються нашою пресою..." Тут йому перебив предсідник суду Афанасьєв, гостро заявляючи, що „ми з вами в Еспанії не були і тому не варто про те говорити..." На це Юзкевич відповів, що „я не був ні в Австралії, ні в Єгипті, але знаю, що в Австралії є кенґуру, а в Нілі водяться крокодили. Щоб знати, не обов'язково там побувати".

У своєму заключному слові Юзкевич ствердив, що він, як матеріяліст і діялектик, комуніст і громадянин СССР, вважав і далі вважає обговорення проблем і критику за необхідну передумову для розвитку суспільства — відкритим. В минулому, працюючи на різних підприємствах, він користувався можливостями критикувати різні недоліки. Ця його критика не раз допомагала у вирішуванні проблем та усуненні помилок і до неї прислухались. Тепер, коли він критикував несправедливість і недоліки держави і суспільства, це вважається антисовєтською і антидержавною діяльністю. Хоч цей процес називається кримінальним, в дійсності він є політичним. Багато демократичних країн вже давно не знають політичних процесів. На вітринах книгарень там побіч праць Маркса, Леніна своїть Ніцше. Але цього не-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Виставка українського мистецтва у Бриджпортському університеті

Бриджпорт, Конн. (Є. Р.) — Заходом пані Галини Рослицької з Лондону, Онт., яка студіює суспільні науки і мистецтво на цьому Бриджпортському університеті, відбулася тут перша в історії цього університету велика виставка української кераміки, писанок і вишивки. Виставку, розміщену у виставових залях будинку „Артс енд Гюманітіс", офіційно відкрив 19-го березня, 1976, декан відділення „Файн Артс", д-р Джеймс Гамілтон. Відкриваючи її, він заявив, що „виставка ця є найкращою виставкою року".

У виставку входило понад 120 репрезентативних експонатів з усіх частин України, із окремим наголосом на трипільську, київську і гуцульську кераміку. Із того понад 100 експонатів було власноручної роботи п-і Рослицької. Решту виставки доповнювала рідкісна гуцульська кераміка зі збірки пані Олександри Шуст, та трипільські мініятюрки праці д-ра Євгена Рослицького.

Успіх виставки був незвичайно великий, як під мистецьким так і пропаґандивним оглядами. Змістовні тексти обзнайомлювали відвідувачів з українським мистецтвом, його символікою та історією. Обчислення виявили, що виставку звиділо понад 9,000 осіб. Про її мистецьку вартість засвідчили також коментарі професорів

(Закінчення на стор. 6-ій)

Текля Мороз очолила Монтреальську Округу УНС; Дмитро Попадинець — почесний голова

Текля Мороз

Дмитро Попадинець

Монтреаль, Канада. — В суботу 17 квітня ц. р. тут в залі „Пласту" відбулися Загальні збори Монтреальської Округи УНСоюзу, яка об'єднує 10 Відділів з загальним числом понад 1,500 членів. Наради відкрив і ними проводив голова Округи Дмитро Попадинець, а обов'язки писаря сповняла пані Дарія Манило — секретарка Окружного Комітету.

Згідно з порядком нарад всі члени Управи звітували про ділянки праці, яку сповняли в звітовому часі. Голова Округи Дмитро Попадинець говорив про загальні досягнення Округи в усіх ділянках, а його звіт доповнили пані Дарія Манило, Павло Дубас, Осип Дячишин, пані Олександра Дольницька та інші. За Контрольну Комісію звітував її голова Володимир Манило, який висловився з признанням про проведену працю Управою Округи і поставив внесок на уділення уступаючій Управі абсолюторії з признанням.

Головний Уряд УНСоюзу під час згаданих нарад репрезентувала головна радна пані Текля Мороз, яка була і головним промовцем, привітавши зібраних в імені Головного Уряду і подякувавши їм за організаційні успіхи, заторкнула всі ділянки загальної союзової праці. Спеціяльно звернула увагу на організаційну працю цілости Союзу, заторкнула справу Союзової Будівлі, видавництва „Свободи" й інші справи. Після доповіді відбулася дискусія, в якій заторкнено справи праці Окружного Комітету, а відтак цілого Союзу. Дискутанти говорили про Канадську канцелярію УНСоюзу, про секретарсько - організаційні винагороди, багато дискутовано справу обласних і постійних організаторів, яких конечно потребує Округа. Також заторкнено світову Олімпіяду, яка літом відбудеться в Монтреалі і в якій УНС повинен брати активну участь. В дискусії забирали голос: Осип Дячишин, Олександра Дольницька, Дарія Манило, Віра Баніт, Михайло Височанський, Дмитро Попадинець, Володимир Медвідь, Павло Дубас і Зенон Горечий. Вичерпну відповідь дискутан-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Українські професори беруть участь в Конференції Славістичних Студій

Чікаґо (І. К.) — В днях від 6-го до 8-го травня ц. р. відбудеться тут наукова конференція, присвячена славістичним студіям під назвою „Мідвест Славік Стадіс", спонзорована Ілінойським Університетом. З рамени тієї конференції Асоціяція для Студій Національностей Совєтського Союзу і Східньої Европи влаштовує спеціяльний панель на тему: „Націоналізм і людські права: процеси модернізації в Совєтському Союзі". Слідуючі українські професори виголосять свої відчити у зв'язку з тією тематикою:

Проф. Юрій Борис (унів. Калґарі, Канада): „Питання політичного розвитку та національні проблеми в східньоевропейських та російських політичних теоріях"; Ярослав Білінський (Денверський унів.) „Політична і національна проблематика в Україні після усунення Шелеста"; Петро Потічний (МекМастер унів., Канада): „Змагання кримських татар".

Сесія відбудеться 7-го травня між 9-11 год. рано на кемпусі Іллінойського університету в Чікаґо. Предсідником Сесії буде Ігор Каменецький (Центральний Мічиґенський університет).

Відбулася пресова конференція у справі УКЦеркви

Ню Йорк (Н. Н.). — Заходами Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви, 29-го квітня ц. р. відбулася тут в залі Союзу Українок Америки при Другій евеню Пресова конференція, в якій взяли участь кореспонденти газет та журналів, представники організацій та установ, о. крилошанин Я. Шуст і Мати Марія, ЧСВВ. Пресову конференцію скликано з приводу 30-річчя ліквідації Української Католицької Церкви в Україні, що сталось 8-10 березня 1946 р. на т. зв. „Львівському соборі". В конференції взяло участь біля 50 осіб. Програма складалась з двох частин. В першій частині програми був відкритий буфет для учасників конференції, яка тривала одну годину. Точно в годині 8-ій почалась друга частина конференції, яку відкрив голова Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій мґр Ярослав Щербанюк. Він спершу привітав всіх учасників, представив ціль конференції, підкреслюючи, що справами Помісної УКЦеркви повинні займатись всі, бо це є не тільки церковна, але й національна справа. Після цього передав керівництво конференцією д-рові Романові Осінчукові, який у вступному слові з'ясував основні проблеми Помісної УКЦеркви.

Головне з'ясування проблем цієї Церкви в імені Управи Товариства за Патріярхальний Устрій зробив Микола Галів. На початку відмітив, що конференцію влаштовано з приводу 30-річчя ліквідації УКЦеркви на Україні, але не буде говорити про ті сумні факти, бо вони є подані у „Пресовому резюме", які всі учасники одержали. Доповідач у своєму слові висунув три головні

(Закінчення на стор. 6-ій)

В СОВЄТСЬКІЙ ГРУЗІЇ ВЖЕ ВИБУХАЮТЬ БОМБИ, ГОРЯТЬ БУДИНКИ

Тбілісі, Грузія. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Дейвід К. Шіплер інформує, що в Грузії починає бути неспокійно, а вибухи бомб і підпали урядових будинків є на денному порядку. Бомбові атентати і підпали поширились по цілій Грузії і хоч про них нічого не згадує урядова преса, то все одно про деякі випадки заговорила телевізія, бо треба було дати якесь вияснення населенню. Телевізійна станція в Тбілісі, намагаючись заспокоїти населення, не змогла однак приховати останньої великої експльозії, що мала місце 12 квітня в будинку Ради Міністрів Грузинської ССР, у якому приміщуються бюра також інших урядових установ. Такий відкритий протиурядовий виступ є рідкістю в Совєтському Союзі — каже кореспондент „Н. Н. Т.", — і тому у зв'язку з цим існує кілька теорій, а західні аналітики намагаються знайти вияснення цих будь-що-будь феноменальних подій в Грузії. Мешканці Тбілісі переконані, що останні протиурядові виступи це діло грузинських націоналістів і сепаратистів, які дають про себе знати в різних частинах Грузії. Дехто знову уважає, що цим ділом займаються „приватні кола", які вели на широку скалю спекуляцію, проти чого виступила адміністрація, преса і міліція, розкриваючи мільйонові надужиття. Такий стан приватної спекуляції тривав майже до 1972 р., коли то Москва назначила першим секретарем Компартії Грузії Едуарда А. Шеварднадзе, який перевів чистку в Компартії, викинувши з неї високопоставлених функціонарів, які були замішані у шайку спекулянтів і не діяли згідно з зарядженнями ЦК Компартії.

Місцеві жителі Тбілісі й інших великих міст Грузії однак твердять, що акти протиурядового терору існують від довшого часу і що в останніх місяцях в самій тільки столиці було понад 100 різних бомбових замахів і підпалів урядових будинків, які наступають переважно перед офіційними совєтськими святами, або головними з'їздами Компартії. Коротко перед XXV з'їздом КПСС в Москві в лютому ц. р. був підпалений великий дитячий магазин „Детскій Мір", який і досі закритий. Також були пошкоджені вогнем державна опера, інститут сільського господарства і дві фільмові студії. Один грузин-націоналіст заявив західнім кореспондентам, що в тому самому часі була знищена до тла урядова „дача" на передмісті Тбілісі. Дуже серйозна експльозія, згідно з урядовими інформаціями, мала місце в жовтні 1975 р., у якій були поранені охоронці фабрики. Давид В. Мчедлішвіллі, редактор грузинської газети в Тбілісі, заявив в інтерв'ю, що деякі випадки терору були передані телевізією, але йому не відомо чи були якінебудь арешти з цього приводу. Останні події в Грузії викликають помітне зацікавлення на Заході.

Кіссінджер пропонуватиме міжнародний банк для допомоги країнам третього світу

Найробі, Кенія. — Державний секретар ЗСА Генрі Кіссінджер у своїй поїздці по країнах Африки прибув в неділю, 2-го травня ц. р. до Найробі, де він виступить на конференції „Торгівля і розвиток", що її влаштовує тут Організація Об'єднаних Націй. На цій конференції Кіссінджер має намір пропонувати комплексну розв'язку для недорозвинених економічно країн Африки, а саме створення міжнародного банку, який фінансував би деякі господарські проєкти країн третього світу. Створення такого міжнародного банку, на думку Кіссінджера, було б кроком вперед в наладнанні конкретної допомоги для відсталих індустріяльно країн і усуненням несправедливости у розподілі фінансів, призначених для цієї цілі багатшими економічно країнами.

В Ню Йорку створено Асоціяцію Етнічної Преси

Ню Йорк. — В четвер, 28-го квітня ц. р. тут в приміщенні „Заморського Пресового Клюбу" відбулося ініціятивне зібрання редакторів етнічної (різномовної) преси, яка появляється в Метрополітальному Ню Йорку. В зібранні взяло участь біля 20 представників, між ними головні редактори таких газет, як „Нови Дзєнік", „Новоє Русскоє Слово", „Франс Амерік", „Іль Проґрессо" та інших. Деякі редактори і видавці оправдали свою відсутність у зібранні, але переслали заяву, що одобрюють і вітають ініціятиву створення асоціяції етнічної преси. З проєктом виступив головний редактор „Нового Русского Слова" Андрей Сєдих, який зокрема схарактеризував положення різномовної преси в ЗСА, яка появляється майже 250 тисячним тиражем і у випадку зорганізованости до голосу цієї преси будуть прислухатись не тільки стейтові, але також федеральні власті. Після обміну думок, одобрено ідею створення асоціяції і вибрано тимчасову управу Асоціяції, яку очолив ред. А. Сєдих. До управи входять ще Волеслав Вежбянський („Нови Дзєнік") і Франк Кастеллі („Іль Проґрессо"). Тимчасова адреса асоціяції: „Новоє Русскоє Слово", 243 Вест, 56 вулиця, Ню Йорк, Н. Й. 10019.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City. N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31. 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Занедбана справа

Мова про дарові посилки пакунків до Совєтського Союзу. Тільки загальникові інформації з деяких пересилкових бюр свідчать і переконують, що найбільше таких дарових пакунків висилають з Америки своїм рідним чи знайомим в Совєтському Союзі власне українці, отже українці є головними жертвами розбишацького совєтського митного здирства. Висилаючи ці дарові пакунки своїм знедоленим совєтською неволею рідним і знайомим, українці в Америці доплачують до цього кожного року грубі мільйони долярів, що їх совєтські ватажки використовують на закріплення неволі, на терористичну народовбивчу акцію „злиття націй", на поширювання і збільшування свого шпигунства у вільних країнах і тим подібні підривні цілі. А ми, з благородного милосердя до наших рідних і знайомих в Україні, дозволяємо на це розбишацтво навіть без більшого протесту чи обдуманої та відповідно поведеної протиакції. Свідчить про це відносно мінімальний відгомін, що його мало видвигнення цієї грабіжницької проблеми на сторінках „Свободи" з кінцем минулого року.

Недавно ми мали нагоду порушити цю справу в розмові з одним заінтересованим та активно заанґажованим в американській політиці відносно Совєтського Союзу урядовцем. Він знає про цю справу і сам дивується, що досі вона не здобула такої публічної уваги, на яку вона заслуговує. Вашінґтонський „уряд народу, через нарід і для народу" з різних причин не вважає за відповідне перебирати в цій справі ініціятиви, але він цілком певно не сидів би із заложеними руками, якщо була б у цій справі відповідна вимога публічної опінії. Це відноситься однаково, як до виконавчої, так і до законодавчої ділянок уряду. Справа проста: нам треба кричати! Наші громадяни на місцях повинні зацікавити цим совєтським розбишацтвом місцеву американську пресу, після того прийдуть на чергу законодавці з відповідною вимогою до уряду, щоб зменшення митних оплат від дарових посилок до Совєтського Союзу включити, як одну з головних передумов американських торговельних зв'язків з тією розбишацькою імперією, зокрема за одну з головних передумов продажу та експорту до СССР американського зерна.

Як відомо, в Конгресі вже внесене доповнення до американсько - совєтського торговельного договору, яке вимагає вільнішої іміграції зі Совєтського Союзу. Для нас, українців, як і ряду інших громадян східньоевропейського походження, куди важливішою є справа совєтського митного здирства від дарових посилок і ця справа, справа звільнення дарових посилок від митних оплат, повинна стати одною з головних передумов не тільки признання совєтам статусу „упривілейованої держави", але будьяких торговельних взаємин з тією рабовласницькою імперією взагалі.

Наше недбальство в цій справі коштує нам грубі мільйони, що їх використовують совєтські імперіялісти-народовбивці для нашої загибелі.

Надмірні обмеження

Немає сумніву, що існує потреба зреформувати американський розвідчий сектор, зокрема Центральну Розвідчу Аґенцію (Сі-Ай-Ей), бо виявилося, що розвідчі аґенції протягом довшого часу надуживали своїми повновластями. Проте, плян реформи і реорганізації Сі-Ай-Ей та інших аґенцій, представлений недавно Сенатською комісією для справ розвідки, не тільки не є реалістичний, але і небезпечний, бо пропонує встановити такі обмеження і таку контролю над діяльністю цих аґенцій, що в дійсності зробив би їх неефективними, і то саме в час, коли Совєтський Союз та інші комуністичні держави поширюють свою шпигунську діяльність на території ЗСА та в усіх країнах світу.

Сенатська комісія, очолювана демократичним сенатором Френком Чирчем із Айдаго, включила у свій плян пропозиції, які в дійсності втягали б Конґрес у кожноденну діяльність Сі-Ай-Ей. Як вказують коментатори, така ситуація виявилася б дуже непрактичною, бо діяльність розвідчих чинників є така скомплікована, широко розгорнена та спеціялізована, а незвиклі до такої праці законодавці тільки перешкоджали б та сповільнювали б цю діяльність, яка вимагає швидких рішень у неочікуваних ситуаціях.

Це не значить, що Конґрес не повинен мати загального нагляду над діяльністю розвідчого сектора. Навпаки, президент Джералд Форд, який ще в лютому ц. р. представив свій власний плян реформи та реорганізації розвідчого сектора, закликав обидві Палати Конґресу якнайшвидше створити конґресову комісію для нагляду над діяльністю розвідчих аґенцій. Однак, Комісія сенатора Чирча не запропонувала загального нагляду законодавців, а вимагає такої гострої та дрібничкової контролі, яка в дійсності зв'язувала б руки розвідчим чинникам. Наприклад, Комісія пропонує, щоб Конґрес був наперед повідомлений про будь - які таємні акції, заплановані Сі-Ай-Ей, і щоб законодавці мали право давати свою згоду чи відкидати ці пляни. Коментатори вказують, що жадна розвідка в світі не могла б функціонувати ефективно в таких обставинах.

Як сказано, розвідчий сектор ЗСА потребує реформи та реорганізації, але не такої, яку пропонує Комісія сенатора Чирча. Президент Форд поробив серйозні заходи в тому напрямі, наприклад, призначив тричленну незалежну „Надзірну Раду", яка перевірятиме діяльність всіх розвідчих аґенцій, а на випадок будь - яких порушень повновластей рекомендуватиме відповідні дисциплінарні заходи. Крім того, створено комітет, який керуватиме діяльністю всіх розвідчих аґенцій, але відповідатиме перед Крайовою Радою Безпеки, головою якої є Президент ЗСА. Таким чином контроля Білого Дому над діяльністю розвідчого сектора буде значно збільшена. Для завершення цієї реформи і реорганізації американської розвідки і контррозвідки треба, щоб Конґрес найшвидше створив спільну наглядну конґресову комісію, яка співпрацювала б з Білим Домом. Реформи потрібні, але не можна допустити, щоб ці реформи довели до фактичного паралічу розвідчого сектора ЗСА. Ефективна розвідка і контррозвідка З'єднаних Стейтів Америки є запорукою безпеки в обличчі загрози з боку комуністичного бльоку.

П. Феденко

СУСІДСЬКА КРИТИКА

Мюнхен. — Німеччина пережила найбільшу катастрофу в своїй імперії. Після 1945 року вся країна лежала в руїнах і була окупована арміями переможців — західніх і східніх. За програну війну німці заплатили втраченими територіями на сході і розділом решти „Третьої імперії" на сфери впливу. Москва створила на території Бранденбурґу та в інших провінціях Пруського королівства свою вассальну комуністичну державу під назвою „Німецька демократична республіка". Західні великодержави вирішили дати німцям між Ельбою та Райном можливість жити в формі Німецької Федеративної Республіки. Від 1949 р. Західня Німеччина має свій парлямент і уряд у Бонні.

Коли оглянутися на 30-ліття, що минуло від кінця Другої світової війни, то можна подивляти величезну енерґію населення Західньої Німеччини для відбудови цієї країни. Довелося відновляти господарство не тільки для давньої людности Федеративної Республіки: треба було забезпечити життя й працю 10 мільйонам німців, виселених після 1945 року зі сходу.

На допомогу Німеччині прийшла Америка з пляном Маршалла. Але рішальну вагу мала воля народних мас до життя й праці після великої воєнної руїни. При цім згадати можна слова англійського історика Арнолда Тойнбі, що помер у минулому році. У своїй монументальній праці „Вивчення історії" („Study of History") Тойнбі пише, що в житті народам доводиться бути під стороннім натиском (Challange), і деякі народи гинуть або зливаються з переможцями, втрачають свою національну індивідуальність. Але буває, що загрожені й поневолені народи дають ворогам відсіч (response) і зберігають своє незалежне життя.

В Західній Німеччині після 1945 року не було й мови про відсіч чи „реванш" - відплату переможцям. Всю національну енерґію спрямовано на відновлення й розвиток господарства. „Економічне чудо" („Wirtschaftswunder) сталося, і тепер Західня Німеччина належить (після Америки та Японії) до найбільш розвинених держав світу.

Ця ситуація прогнала серед німецької людности пригнобленість, що була в перших роках після війни. Теж політичні провідники Західньої Німеччини виступають у міжнародній політиці самопевно. Недарма навіть „великий предсідник Мао" приймав у себе гостей із Західньої Німеччини: голову уряду Гельмута Шмідта і лідера баварської опозиційної партії Ф. И. Штрауса. Нині, після кризи, в Західній Німеччині настало пожвавлення індустрії, тут ціни на товари ростуть помалу, інфляцію загальмовано, а відповідальні політики занепокоєні тим, що діється у сусідів, що в Італії, у Великобританії, у Франції тощо господарська ситуація зовсім не рожева. Особливо Італія викликає турботи в Західній Німеччині. В Італії ростуть впливи комуністів, і може статися, що приймуть компартію до коаліційного уряду з християнськими демократами. Про це згадав голова уряду Західньої Німеччини перед латинським Великоднем у розмові, переданій через радіо в Мюнхені. Шмідт зазначив:

„Всюди там, де соціял-демократи видають закони, де вони керують ,де вони довгий час можуть діяти, — напр., в Австрії, в Західній Німеччині, в Скандинавії, — всюди там є суспільний поступ і немає консервативного або реакційного задержування старих форм і давніх порядків, але йде дальший розвиток суспільства й держави і, наслідком того, немає там поважних комуністичних партій. Впливові комуністичні партії є там, де протягом десятиліть давні порядки були зміцнені насильством і силою: в Португалії, в Еспанії, в Італії і до деякої міри у Франції, під впливом ґоллізму".

Шмідт згадав осібно Італію, де при владі стоїть уже 30 років партія християнських демократів, але „соціяльні відносини в цій країні не в порядку".

Ця „недипломатична мова" німецького прем'єра викликала невдоволення в урядових колах Італії. Італійському послові в Бонні велено з Риму, щоб вимагав вияснення від Шмідта в справі його критики італійського уряду. Шмідт дав відповідь, що він не хоче мішатися до внутрішніх справ інших країн та їх критикувати. Але зазначив, що слабість Европи в сучаснім моменті має коріння „у внутрішній політичній слабості багатьох урядів". Шмідт висловив свій жаль, що є недостача урядової енерґії „в поодиноких державах Західньої Европи".

В політичних колах Західньої Німеччини чималу тривогу викликає стан в Італії. Хоч італійська компартія вступила на шлях „ревізіонізму" і визволяються від московської опіки, однак ті, що знають „ленінізм", не вірять протверезінню італійських комуністів. Комуністи, як міністри в італійському уряді, чи будуть вони охороняти воєнні тайни НАТО, до якого Італія належить? Друга небезпека: в італійській компартії замість „ревізіоністів" можуть прийти до впливу „непохитні ленінці", і що тоді робити з такими членами урядової коаліції?

Недовір'я і пересторогу американського уряду супроти участи комуністів у владі країн Західньої Европи нераз висловлював теж Генрі Кіссінджер.

В ПОШУКАХ НОВИХ ВИДІВ ЕНЕРҐІЇ

Всього два - три роки тому західній світ дістав передсмак серйозної кризи джерел енерґії. У зв'язку з конфліктами на Близькому Сході головні продуценти нафти — арабські країни драстично скоротили експорти нафти і не менше драстично піднесли ціну її продажу. І хоч цей епізод був коротким, він дуже насторожив західні держави, а від значного подорожчання нафти бюджети багатьох країн страждають до сьогодні.

Доводиться сказати, що попередження прийшло хіба в останню пору, бо західній світ, заколисуваний трюками комерційних кіл, не спостеріг, що енерґетична криза наростала власне вже віддавна, арабське ембарґо було швидше лише її завершенням.

Не диво, що з 1972-1973 рр. усі великі держави-споживачі нафти, і найчастіше водночас якраз імпортери нафти, кинулись у паніці шукати нових джерел енерґії, не тільки, щоб унезалежнити себе від примх арабських продуцентів(а не треба забувати, що за їх прикладом пішли аж надто охоче і неарабські експортери нафти, як от Іран, Венесуеля, чи навіть СССР), а щоб взагалі відхилити грізний дамоклів меч енерґетичного голоду, який може зависнути над ними можливо вже в близькому майбутньому. Передові індустріяльні країни створили спеціяльні установи, які в поспіху та гарячково вивчають можливості використання зовсім нових (термоядерна енерґія, магнітогідродинаміка, нуклеарна синтеза), або до як слід ще невивчених чи просто занедбаних (сила сонця, вітру, морських приплівів) джерел енерґії.

Тому з виключним признанням треба вітати влаштування Конференції Осередку для Вивчення Техніки України при Товаристві Українських Інженерів Америки, що відбулась 20-го березня ц. р., на якій численні приявні мали рідкісну нагоду заслухати від авторитетних спеціялістів звіт про сучасний стан розшуків нових зразків енерґії для потреб людства.

У першій доповіді керівний вчений відомої Дослідчої Ляболаторії Фльоти ЗСА (NRL) Ігор М. Вітковицький повідомив про найновіші здобутки науки й техніки в ділянці контрольованої нуклеарної синтези. Доповідач зупинився над актуальним питанням конструювання та експлуатації протстипів ґенераторів особливо великої потужности 10^{12} до 10^{15} ватт. Як відомо, такі ґенератори (стеллятатори) типу ТОКАМАК чи ТОРУС виявились найбільше перспективними; подібні інсталяції вивчаються зараз у Прінстоні, Харкові, Москві; незабаром побудують їх і у Західній Европі (в м. Іспра).

Доповідач підкреслив теж трудноші в побудові і використанні таких споруд (наприклад, потреба в зовсім нових зразках пластмас, кошт допоміжних споруд, які становлять ряд корпусів величини 10-поверхових будинків і т. п.), які зумовлюють те, що деякі існуючі ТОКАМАК-и (як от совєтський Т-10) ще не працюють повністю задовільно. Надії, покладені на ТОКАМАК Т-20 (що будується), треба б теж розглядати, як надто оптимістичні. Зате вже зараз надпотужні ґенератори (стелляраторя) стали дуже пригожими в нових довілдженнях характеру фізичної плязми (яку інколи називають четвертим станом матерії), в тому й астрофізичної плязми, а далі у витворюванні міцних імпульсів мікрохвильного діяпазону (міжпростірна комунікація) і насамперед у стимулюванні лейзерів, від яких сучасні фізики сподіваються малощо не чудес.

Черговий доповідач — спеціяліст ділянки електроніки, Андрій Шох, місто-президент фірми Брансон, дав слухачам картину перспективного застосування іншого нового виду енерґії, а саме ультразвуку. В доповіді насвітлено зокрема застосування сектора ширшого вжитку, особливо в таких площинах, як злучування пластмас (а відомо, яку панівну ролю відограють пластмаси сьогодні) та металів, шліфування керамічних виробів, ультразвукове чищення технічних деталів (напр., електронних приструїв), а навіть „шиття" виробів із штучного волокна. Між іншим доповідач продемонстрував надзвуковий двигун, який важить всього одну двадцяту ваги конвенційного електромотора такої ж сили.

Після доповіді приявні мали нагоду дивитись фільм, що показував і пояснював уже теперішні застосування ультразвуку в техніці. Обидва доповідачі зупинились теж коротко на стані відносних досліджень в СССР, в тому і в Україні. Дальші специфічні питання вияснено в дискусії після доповідей (напр., застосування ультразвуку в онкології, вагу техніки контрольованої нуклеарної синтези у прирівнянні з технікою ядерних реакторів в енерґетиці майбутнього).

З прикрістю довелось відкликати третю з черги доповідь вченого - електроніка Любомира Онишкевича про застосування поверхневих акустичних хвиль, бо виявилось, що апарат для висвітлення ілюстрацій, неодмінно потрібних для доповіді, був зовсім непридатним. Досадно, що ані ТУІА, ані Український Інститут Америки (а обидві установи мають у нашому суспільстві марку таки доволі заможних) не спромоглись протягом понад 20-ти років свого існування на купівлю потрібного для конференцій устаткування.

Змістовне вступне слово на Конференції виголосив голова Осередку Остап Балабан, функції модератора сповняв Степан Процюк. У влаштуванні товариської зустрічі після Конференції багато допомогли дружини членів Управи Осередку.

С. П.

„БІЛЬМО" ОСАДЧОГО В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВИДАВНИЦТВІ

(„CATARACT" by Mykhaylo Osadchy, edited and translated by Marco Carynnyk, A. Helen and Kurt Wolff Book, Harcourt Bracc Javanovich, New York and London).

Відразу, може, варто відмітити, що книжка Осадчого із своїми сюрреалістичносновидними образами в особливо доброму перекладі та фаховій редакції Марка Царинника, яка появилася у великому видавництві Гаркорт Брейс Джовановіч — явище не щоденне навіть на американському книжковому ринку.

На окреме відмічення заслуговує передмова Царинника, яку він іронічно назвав „Навчання Калібана", нав'язуючи до Шекспірового покруча. Навівши сукупну загал.-історичну перспективу, Царинник дає обґрунтування і характеристику руху спротиву, детально документуючи її фактами, датами і посилками на праці дисидентів. Історичні й поточні явища інтерпретує Царинник з чисто української точки бачення, що є великим плюсом, бо брак саме такої інтерпретації дошкульно відчутний. Стиль передмови стриманий, але тон її авторитетний, що й робить статтю прийнятливою і також сприйнятливою.

„Більмо" Осадчого поділене на дві частини. Перша називається „Комедіянти", в якій автор описує ненормальні для нормально живучої людини галюцінаційні обставини арешту, слідства і засуду Осадчого, а особливо зворушливе народження їхньої дитини годину після майже цілоденного чекання його дружини на зустріч у тюрмі. Розповідає автор тоном слабкої гуманної людини, пронизуючи свою розповідь тонкими іронічними вставками. Друга частина, що зветься „Місто сонця", охоплює дворічний строк на засланні. Осадчий вживає тут засоби тонкої іронії, гумору, протинаючи часто свою розповідь помітним інтелектуальним лезом.

Поскільки „Більмо" було публіковане раніше українською мовою, обговорювати його детальніше при публікації англійською мовою нема потреби. Але є особлива потреба відмітити мистецтво перекладу Марка Царинника. Він чудово зумів відтворити стиль первотвору англійською мовою, — його розв'язки отих сюрреалістичних марень чи грубих чиновницьких діялогів — найвищого порядку. Дуже добре передав він теж іронію і гумор Осадчого. Перекладом „Більма" Царинник виявив себе майстром широкого засягу, від тонкої іронії (і навіть ліричности) починаючи, а грубою лайкою кінчаючи. Мені здається, що в особі Марка Царинника маємо сьогодні чи не найкращого перекладача на англійську та й на українську мови.

Хоча само „Більмо" має дві частини, книжка насправді має чотири. Третю частину чи розділ Царинник назвав Aftermauth. Назва ця дуже добре підібрана, бо має вона подвійне значення: „наслідки", або „друга косовиця". Одне і друге значення до цього розділу стосовні, вони себе навіть доповнюють. Цілий цей розділ зредаґував сам Царинник, переплітаючи матеріяли Чорновола, листи від Яваса, виступи Осадчого в обороні Караванського і Мороза із власними підрозділами про дальші напасті і переслідування Осадчого урядом, що заключилися другим арештом.

Четвертий і останній розділ книжки — це нотатки. Зладив їх Царинник фахово, сконденсовано і детально, посилаючи навіть читача до причетних джерел. Царинник зумів згустити у своїх нотатках величезну кількість інформації, підтягнувши цей нормально додатковий розділ до рівня решти книжки.

Отже Царинник, як редактор і перекладач „Більма", вив'язався дуже добре, і книжку цю можна вітати і поручати без ніяких скидок.

Богдан Бойчук

Ріґен здобув важливу перемогу у правиборах в Тексасі

Деллас. — Роналд Ріґен, користаючи з піддержки консервативно голосуючих членів Демократичної партії здобув рішучу перемогу над президентом Джералдом Фордоб у правиборах стейту Тексас, які відбулись в суботу, 1-го травня. У висліді правиборів Республіканської партії, Р. Ріґен здобув 96 делеґатів, замарковуючи свою другу перемогу над президентом Фордом в дев'ятьох дотеперішніх стейтових правиборах.

Всупереч передбаченням, в правиборах Демократичної партії перемогу здобув Джіммі Картер над тексаським сенатором Ллойдом Бентсеном, додаючи до зростаючого числа конвенційних делеґатів ще 92 з цього стейту. Сенатор Бентсен здобув тільки шість делеґатів, але виграв рішально номінацію Демократичної партії на сенатора.

Мирослав Прокоп

ПРО ТАК ЗВАНИЙ СОВЄТСЬКИЙ НАРОД

(8)

Існують також далі великі різниці між республіками СССР у темпі розбудови їхньої промисловости і характеру їхнього народного господарства взагалі. Тут чимало елементів, що вказують на взаємини між Росією й іншими республіками на принципах колоніяльної залежности провінцій від метрополії. Виразною є дискримінація неросійських республік у галузі капіталовкладів, ще більш разючим є те, що вони не диспонують наґромадженими в їхніх республіках капіталами, що передаються у всесоюзний бюджет і там розподіляються центральною владою без участи органів влади союзних республік. Це стосується також економічного плянування та розміщення промисловости. Хоч середньоазійські республіки творять основну базу для вирощування бавовни, а Узбекістан посідає у продукції бавовни друге місце у світі, 83% бавовняних тканин виробляється в РСФСР (1969).

Політика інтеграції народів СССР з метою творення совєтського народу ведеться на ділі від ранніх років совєтської влади. Її головними рисами є, з одного боку, постійне звуження прав союзних та автономних республік шляхом щораз далі посуненої централізації управління в партійному, державному, господарському апаратах, у галузі науки, культури, обмеження національно-культурного розвитку неросійських народів і, з другого боку, русифікація. Обидві напрямні політики КПСС стали ясні вже в 1930 роках, за перших п'ятирічок та індустріялізації, і в 1940-их роках. у зв'язку з відбудовою народного господарства після війни.

Короткотривала десталінізація привела до частинної децентралізації управління державою і позначилася т. зв. поширенням прав союзних республік у 1955 і наступних роках. Висловом цього стало утворення республіканських міністерств освіти й юстиції, передання до компетенції урядів союзних республік затвердження плянів виробництва і розподілу усіх видів промислової продукції, виготовленої підприємствами республіканських міністерств і промислової кооперації, дозвіл радам міністрів союзних республік диспонувати значною частиною продукції, одержаної вище призначеного пляну. Союзним республікам дано тоді також деякі права в галузі праці, заробітної платні і сільського господарства, які до того часу належали союзним органам, також у ділянці культурного будівництва.

Але вже в 1958 році прийшов поворот до централізації. Його виправдували появою т. зв. місництва, себто намаганням неросійських народів на ділі поширити права їхніх союзних республік. Згідно з обвинуваченнями ЦК КПСС і йому підлеглих органів, місництво виявилося м. ін. у галузі народного господарства (розбудова місцевої промисловости, капіталовклади, бюджетування, диспозиція фондами і ін.), в розміщенні кадрів (намаганя неросіян призначати на пости в своїх республіках власні національні кадри і таким чином обмежувати наплив російських елементів). У культурній та видавничій політиці, в галузі мови, історичних дослідів, реабілітацій невинно знищених національних діячів та їх творів і под. Напади на місництво були швидко поширені на боротьбу проти виявів у неросійських республіках „ревізіонізму", „націонал-комунізму" (головним чином після угорської і польської революцій 1956) та „буржуазного націоналізму". У самій Росії наступу проти таких ухилів не було.

Поворот у бік централізму і наступ на неросійські народи посилився після XXII з'їзду КПСС у 1961 році, у зв'язку з наголошуванням політики т. зв. злиття націй. Висловом цього курсу стала економічна реформа 1965 року, тобто повернення до галузевого комплексного принципу управління народним господарством замість територіяльного. Це значно звузило права урядів союзних республік, з яких впродовж 1966-67 років вилучено важливіші міністерства шляхом перебудови їх на союзно-республіканські (міністерства освіти, охорони громадського порядку, будівництва, сільського будівництва). У 1967 році утворено союзно-республіканські міністерства підприємств важкої промисловости та промислового будівництва. Залишені республіканські міністерства приречено на поступовий занепад, чому сприяли їх обмежені права, недостача фондів і кадрів, зростаюча сила союзно-республіканських та союзних міністерств і проповідь в офіційних публікаціях поглядів про потребу творення економічних районів без огляду на кордони республік (В. Кистанов) або про те, що для дальшого розвитку СССР потрібний перехід до унітарної держави. (П. Семьонов, І. Кислицин).

Уже в першій половині 1960-их років централізацією охоплено також організацію науки, мовляв, науково-технічна революція вимагає посилення єдности керівництва. При кінці 1962 року Державні комітети при Раді міністрів СССР для справ промисловости перебрали на себе керівництво науково-дослідними та конструкторськими організаціями у цілому СССР. У квітні 1963 року ЦК КПСС доручив Академії наук СССР керувати, тобто взяти під свій контроль дослідні праці, що ведуться в СССР у галузі природничих та суспільних наук, чим зведено академії наук союзних республік до ролі відділів АН СССР, хоч також союзна республіка, власної АН не має, її ролю виконує АН СССР). Тоді також утворено Державний комітет Ради міністрів СССР для справ науки і техніки. Централізм переміг і в галузі шкільництва та юстиції У 1966 році усі важливіші вузи СССР переведено у віддання Міністерства вищої і середньої освіти СССР, а в серпні 1970 року утворено союзно-республіканське міністерство юстиції з його органами в союзних республіках. Республіканські міністерства юстиції були ліквідовані.

Концепція народу, що служить ширмою для полі-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, які - очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Стефан і Моніка Дацина, діти Володимира та Яніни Дацина, нові члени 216-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії.

Діяна Е. Кейбіда та її син Христофор Павло Кейбіда, нові члени 322-го Відділу УНСоюзу в Мейплвуді, Н. Дж. Батько Христофора, це відомий дентист, а дідо Андрій Кейбіда є секретарем 322-го Відділу УНС.

Павло, Оленка, Миґен і Михайло Павлюки, діти Джессі та Павла Павлюків, нові члени 362-го Відділу УНСоюзу в Брістолю, Па. Панство Павлюки з Ярдвілу, Н. Дж. не тільки вписали своїх дітей в члени УНСоюзу. Вони також посилають їх до Школи Українознавства. Павло, Оленка, Миґен і Михайло є також членами Українського Танцювального Гуртка „Чайка" в Трентоні.

Єлисавета М. Тракімас, доня Альберта та Елли Тракімас, нова членка 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії.

Христина Анетта Ґлюкман, нова членка 114-го Відділу УНСоюзу в Чікаґо, Ілл. Вписав Христину в члени УНСоюзу її дідуньо п. Мирослав Чорномаз.

УСПІШНА АКЦІЯ

68 СТУДЕНТІВ ОДЕРЖАЛИ БЕЗПЛАТНИЙ ПОБУТ ВПРОДОВЖ КІНЦЯ ТИЖНЯ НА ОСЕЛІ УНС СОЮЗІВКА

Джерзі Ситі — З Головної Канцелярії УНС інформують, що 68 молодих студентів у віці між 16 і 23-им роками життя, які забезпечилися в УНСоюзі на більші суми життьового забезпечення 1975 році, одержали безплатний побут впродовж кінця тижня на відпочинковій оселі УНС Союзівці.

Акцію одержання безплатного побуту впродовж кінця тижня (субота і неділя) проголошено УНСоюзом в липні 1975 року. Ідучи на зустріч молодим студентам, а головно придержуючись Союзового клича „Лицем до Молоді" УНСоюз проголосив заклик, в якому сказано, що студенти у віці між 16 і 23 роком життя, коли візьмуть життьове забезпечення бодай на 3.000 дол. і заплатять наперед однорічну вкладку, одержать безплатний побут на „Союзівці" впродовж кінця тижня „вікенду" час „одного вікенду".

З цієї оферти скористало багато молодих людей студентів, взявши менші суми забезпечення, але 68 студентів взяли більші суми забезпечення передбачені Союзовим закликом і тим самим закваліфікувалися на вільний побут на „Союзівці" під час „одного вікеннду".

Приємно є писати ті рядки і інформувати українське громадянство, що тоді коли економічна ситуація в минулому році не була сприятливою, то тих 68 молодих українських хлопців і дівчат закупили забезпечення в УНСоюзі на так імпозантну суму як 313.000 долярів. Сім осіб взяли забезпечення по 10.000 долярів, 30 осіб по 5.000 долярів і 31 особа по 3.000 долярів. До наведених цифер не потрібно коментарів, вони нам говорять, що наша молодь доцінює забезпечення УНСоюзу на більші суми. Безперечно, що в більшості тут є заслуга їхніх батьків, які не лише їм порадили забезпечитися в УНСоюзі, але коли заходить потреба то й платять за них членські вкладки. Також велика заслуга є наших секретарів та відділових урядовців, які зуміли переконати як батьків, так молодих студентів, що їм є потрібне забезпечення на більші суми, а не як було колись на 500 долярів.

Ставши членом УНСоюзу, ті молоді студенти і студентки, не лише стали членами найбільш престижової, а при тому і найбільшої української забезпеченевої установи в вільному світі, але вони запевнили собі кращу долю на старші роки, а вплачуючи вкладки, ощаджуют гроші, які вповні належать до них.

Щоб дати новим членам — молодим студентам зустріти їхніх товаришів і товаришок з інших стейтів Америки і Канади, то УНСоюз зарезервував для них вільний „вікенд" на „Союзівці" в суботу 19 і неділю 20-го червня. На цей час Адміністрація „Союзівки" приготовляє для них спеціяльну програму та забаву з танцями.

З приємністю, нижче проголошуємо листу студентів, що одержали безплатний побут впродовж кінця тижня на чудовій оселі УНС Союзівці. Бажаємо їм гарно провести там час, нав'язати дружбу з ровесниками інших місцевостей, а при тому ґратулюємо їм і їхнім батькам, що вибрали УНСоюз. Також закликаємо всю українську молодь, яка ще не належить до УНСоюзу іти їхніми слідами і стати членом УНСоюзу.

Василь Федерчик, син Василя і Марії Федерчик, новий член 304-го Відділу УНСоюзу в Боффало, Н. И.

Леонард Антон Чорномаз, новий член 114-го Відділу УНСоюзу в Чікаґо, Ілл. Вписав Леонарда в члени УНСоюзу його дідуньо п. Мирослав Чорномаз.

Ніколя Баран, доня Романа та Патриції Баран, нова членка 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії.

Текля Мороз...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ти одержали від Теклі Мороз. а Дмитро Попадинець дав відповідь дискутантам на заторкнені справи Округи.

На пропозицію голови К. Комісії Володимира Манила одноголосно уділено уступаючій Управі абсолюторію і приступлено до вибору нової Управи Окружного Комітету на 1976 рік. Управу обрано в такому складі: Текля Мороз — голова, Осип Дячишин — заступник голови, Дарія Манило — секретар, Павло Дубас скарбник, Олександра Дольницька — організаційний референт, д-р Осип Винницький. Віра Боцюрків і Зенон Горечий — члени Управи. Контрольну Комісію очолив як голова Володимир Манило, а Володимира Медведя і Михайла Височанського обрано як членів. Всі присутні через аклямацію вибрали довголітнього голову Округи і бувшого головного радного Дмитра Попадинця почесним головою Округи. В УНСоюзі Дмитро Попадинець був головним радним на протязі двох каденцій, довголітнім головою Округи, зразковим організатором нових членів, за що і належав кількакратно до „Клюбу Заслужених Союзовців".

Новообрана голова Округи пані Текля Мороз в імені вибраних членів Управи подякувала присутнім за довір'я. при чому запевнила. що доложитх всіх зусиль, щоби Монтреальська Округа знову була передовою, а головно, щоби виконала річну організаційну квоту на 100 відсотків.

Почесний голова Округи Дмитро Попадинець зложив усім присутнім подяку за почесть та запевнив, що буде і дальше працювати для добра Округи і цілого УНСоюзу.

На чайнім прийнятті присутні продовжували розмови на союзов ітеми, при чому вирішено відбути перше засідання новообраної Управи в половині травня — перед річними нарадами Головного Уряду УНСоюзу.

Степан Куропась

ГУЦУЛИ АКТИВІЗУЮТЬСЯ В УНСОЮЗІ

Приємно мені було прочитати у „Свободі" з дня 15-го квітня про новий Відділ УНСоюзу — Гуцульський. Приємно ще й тому, що Гриць Голинський став патроном Відділу. Пригадався грудень 1918 р., коли на фронт прибув Гуцульський Курінь під командою тоді пор. Гриця Голинського і вирятував нас, — Курінь сот. Чорного з біди.

А було воно так. Українська Команда Армії хотіла перервати лінію Перемишль — Хирів силою Куреня Чорного, і як „різдвяний дар" дати нашому урядові. Що представляв собою Курінь сот. Чорного? Була це збиранина всіх родів зброї, збиранина без кадрового вишколу зорганізована на борзі, щоб здобути Перемишль. Перемишль зі Сходу вона зайняла, проте вдержати міста не могла, бо мусіла відбивати спроби поляків, які всіма трьома мостами на Сяні загрожували українській стороні.

По втраті Перемишля, Курінь опинився аж в селі Чишки, про яке є мова з приводу оснування Гуцульського Відділу УНСоюзу. Я був в Курені сот. Чорного у сотні чет. Яріша. Стояли ми на фільварку знімченого поляки, в кабінеті якого ми знайшли його герб під назвою „Ріттер фон Агожович". Під Святий Вечір наш Курінь в силі 600 людей вийшов з Чишок о год. 4-ій ранку. А поляки теж хотіли своєму командуванню дати „різдвяний дар" — Самбір де місцеві поляки підготовляли повстання.

Обидві сили стрінулися на морозі і снігу в дорозі до Нового Міста. Польська кавалерія з обох крил нас оточувала і ми попали в паніку, бо без амуніції ми не могли дальше лежати на березі якогось потоку. Відступали через Чишки і Биличі, де сховалися в хатах. Чишки — село польське, Биличі — українське. Другий наступ під Новий Рік був би теж не вдався і весь Курінь був би попав в полон.

Коли наш Курінь залишав Чишки і Биличі прийшов на місце бою Гуцульський Курінь пор. Голинського. Я був лише вістуном і не мав вступу на наради старшин, не міг з ними бути за „панібрата" і пор. Голинського я там не бачив. Чет. Паньків, командир одної з сотень Голинського звільнив нас, а його сотня відбила всі польські сили і по обіді наш Курінь помаршував через Радохінці до Гусакова і Новосілок.

Поручника Голинського я стрінув аж у Празі. Він студіював агрономію, отримавши титул інженера. В Студентськім Домі на Слупі, ми стрічалися щодня. Нарікав на ліву руку, що була колись простреляна. Він вернувся на Україну (Галичину), я до Америки, не знаючи що його большевики розстріляли.

А одначе гуцули його не забули! Не забули командира „Пробойового Куреня" Гриця Голинського. Тепер УНСоюз сподіється, що гуцули, які прийшли на зміну варти, змобілізуються в його рядах і як колись лемки, запишуть добре ім'я в його історії. Історія не забуває героїв, не забула і гуцула Голинського!

Сестрицтво Пресвятої Богородиці 36-ий Відділ УНС відзначив 60-ту річницю свого існування

Зліва стоять: Фріда Грицак, Розалія Трайбус, Марія Грицак, Татіяна Шевчук, Палажка Демінев — касир, мгр Уляна Дячук — головний касир УНС, Ольга Василишин, Стефанія Гошовська — голова, Катерина Борнало, Стела Гранковська, Стела Сорохтей — Тост Містрес. Сидять: Анна Рак, Ксеня Лялька — основниця, Марія Попович, Анна Андрусів, Татіяна Бажий, Марія Філяс Марія Ковальчук — секретарка

В неділю 28-го березня ц. р., у пополудневих годинах в приміщеннях Українсько-Американського Клюбу в Рочестері. Н. И., при участі великої союзової громади та членства, відбувся святочний бенкет для відзначення 60-ліття існування Сестрицтва „Пресвятої Богородиці" 36-го Від. УНСоюзу.

Бенкет відкрив молитвою о. шамбелян Микола Бабак парох місцевої української католицької церкви св. Йосафата, а опісля бенкетом проводила Стеля Сорохтей. По представленню присутнім гостям теперішню Управу Відділу, відбулося вшанування померлих членів яких прізвища відчитувала Марія Ковальчук, секретарка Відділу, а Стефанія Гошовська — голова, запалювала розставлені на столах свічки. Врученням срібних медалів, Відділ вшанував свої членки-засновниці і тих довголітніх членок, що належать до Сестрицтва понад 50 літ.

Від Екзекутиви УНСоюзу, передано їм почесні грамоти та спеціяльні плякети.

Хоча проживають ще чотири членки — засновниці Сестрицтва, тільки Ксеня Лялька брала участь в цім святі. Три інші, Анастазія Грицак, Анна Максимів і Софія Онуфрик не могли прибути.

Довголітня членка, Марія Попович, поділилася з присутніми своїми спогадами про тяжкі обставини українських емігрантів на початку XX століття в Рочестері, які і спонукали їх заснувати Сестрицтво „Пресвятої Богородиці". Завданням цієї організації було, в першу чергу нести фінансову допомогу українській католицькій церкві св. Йосафата. Гурток цих жінок при великих зусиллях улаштовував різні імпрези, дохід з яких призначено на сплату боргу, що тяжів тоді на церкві.

Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу, у своїй промові підкреслила, що історія Сестрицтва Пресвятої Богородиці є великою історією УНСоюзу та цілої української еміграції в Америці, 100-річчя якої ми цього року обходимо. З'ясувавши обставини, що спонукали наших емігрантів до творення братств і сестрицтва, а опісля до заснування першої народної установи, якою є УНСоюз, доповідачка підкреслила, що наше завдання є дальше не менше важке, як було колись, бо положення українського народу є дальше трагічне.

На нас спочиває ще більший обов'язок боронити цей нарід і йому допомагати у його боротьбі за волю і державність.

Опісля Сестрицтво вітали численні представники різних місцевих організацій.

Бенкет закінчено молитвою, яку перевів о. Дж. Стіль, сотрудник української католицької церкви св. Йосафата.

Пам'яті Петра Гайви

Петро Гайва народився 3-го червня 1896 р., а відійшов у вічність 16-го березня 1976 р. на 79-му році життя. В ряди Українського Народного Союзу він вступив 30-го квітня 1933 року.

Невідрадні обставини причинені польською окупацією Західніх Українських Земель не одного заставили залишити свій Рідний Край та йти в далекі світи шукати кращої долі. Одним з таких був сл. п. Петро Гайва. Ще молодим юнаком був змушений залишити свою улюблену Підгаєччину та йти у мандри в незнаний світ. Чужі „господарі" на рідній землі спричинилися до того, що її господар змушений був іти у найми. Прощаючи свій Рідний Край, рідню та знайомих, молодий юнак Петро забирає із собою спадщину своєї родини, яку окупанти не всилі були забрати, а саме: глибоко вроєну християнську мораль, любов до своєї країни та її народу. Ці скарби залишилися із ним і він їх привіз на вільну землю Вашінґтона.

Прибувши до Міннеаполісу, Міннесота зустрівся з гуртом подібних собі людей і включається у життя громади церкви св. Константина Не задовольняючися лишень молінням про спасіння власної душі Покійний стає співтворцем Т-ва „Запорозької Січі", яке ставить собі за завдання плекати українську культуру та поширювати українське мистецтво і організувати рідну школу. ННелегкі це були завдання без фахових людей, але віра і любов до свого рідного творили чуда. Чималий гурт молодих людей сповнених любов'ю до свого рідного, переборює усі труднощі та стає знаною українською етнічною групою на терені Міннесоти.

З доручення сл. п. полк Є. Коновальця на терен Америки прибуває сот. О. Сеник-Грибівський для поширення мережі Організації Державного Відродження України — ОДВУ, завданням якої було дальше продовжування визвольних змагань українського народу за свою самостійність та незалежність. Гурт молодих ентузіястів разом з сл. п. Петром Гайвою стає основоположниками 32-го Відділу ОДВУ на терені Міннесоти, при українській православній парафії св. Арх. Михаїла. Їх праця та відданість українській справі може служити прикладом для майбутніх поколінь. Тяжко та з великим трудом, у той час, зароблений гріш щедро ділено на потреби визвольної боротьби українського народу. Тисячі долярів вислано до Краю на оборону політичних в'язнів та розбудову культурних осередків. І в 1938-9 рр. під час Зриву на Закарпатті, десятки тисяч фунтів одежі та харчів вислав 32-ий Від. ОДВУ, це була праця рук сл. п. Петра Гайви та йому подібних.

Тяжкий родинний шлях та матеріяльні здобутки стали на перешкоді його відданості українській справі. Майже до останніх хвилин свого життя Покійний не забував про потреби жертвенности для свого Народу з вірою у краще завтра.

Численна українська громада з великим жалем і смітком відпровадили Покійного на вічний спочинок. Покійний залишив у смутку дочку Олю із зятем Василем Павлюком і трьома внуками і сина д-ра Євгена з невісткою та двома внуками та ближчу і дальшу родину тут і в Україні.

М. К. 345 Від.

УКРАЇНЕЦЬ НА ПРОЦЕСІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

має в СССР. Мої предки — говорив він — боролися в 1917 році зі зброєю в руках за радянську владу, а тепер мене судять як злочинця за користування з завойованих прав. В час громадянської війни хвилево була введена цензура і та хвилева цензура триває по сьогодні. Біографії багатьох видніших людей кінчаються заміткою: загинув в 1937-38 рр., в 1948 р. Багато дій з тих часів вважається сьогодні помилковими і осуджується їх, в тому теж показові політичні процеси. Пройде п'ять, може десять років і сьогоднішній суд буде встидатися цього процесу. Хоч ми нічого злочинного не вчинили, в тюрмі нас держать разом з кримінальними злочинцями — вбивниками, злодіями, грабіжниками і разом з ними будемо в таборах.

Свавільне пояснювання думок Леніна — сказав Юзкевич — це своєрідний ревізіонізм. Коли в тюрмі, на його прохання, шукали Програми КПСС, її не знайшли.

Юзкевич заявив, що він українець і що в нього дві батьківщини — велика — Україна і мала — Естонія, які він однаково шанує. Рух демократів широко розповсюдився; подібні процеси, як теперішній, проходять у Вірменії, Україні, Литві, в Москві і Ленінграді.

„Якщо я колись вийду з тюрми — заявив накінець Юзкевич — я вже такими справами не буду займатися. Я людина і хочу жити по-людськи; буду бавити моїх внуків. Я міг би і до сьогодні спокійно жити, в останній час заробляв біля 300 рублів на місяць. Але на це не дозволили мені мої переконання. І я можу й сьогодні і в будучому сміло дивитися кожному ввічі".

Юзкевича засудили на 5 років таборів суворого режиму, хоч прокурор початково домагався тільки чотири (на основі ст. 68, ч. І. КК.). Після проголошення вироку, „співучасті із публіки і рідні сердечно вітали хоробрих оборонців прав людини і нації, зокрема Юзкевича. Всі четверо засуджених так же сердечно їм відповідали" — так закінчується огляд Таллінського процесу, повний текст якого буде надрукований в „Сучасності".

Цей процес знаменний ще й тим, що, як виявилося на процесі і на слідстві, група „ЕДР" мала пов'язання також з групою Геннадія Гаврилова, капітан-лайтенанта Балтійського фльоту, який очолював „Союз боротьби за політичні права", і дисидентськими колами демократів в Москві і Ленінграді, серед яких був Петро Якір.

Мятіка і Солдатова суд засудив на 6 років, а Кійренда на 5 років таборів суворого режиму.

КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ ЗСА В НЮ ЙОРКУ ВІДБУДЕ ЗУСТРІЧ З ГРОМАДОЮ

Ню Йорк. — Речники місцевого Комітету 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення інформують, що в середу, 5-го травня ц. р. о год. 7-ій вечора тут в Українському Народному Домі при 2-ій евеню, відбудеться зустріч членів Комітету з представниками організацій та заінтересованими особами, які зацікавлені влаштуванням „Українського Ярмарку", який, як відомо, відбуватиметься в днях від 14 до 16-го травня ц. р. на 7-ій вулиці між 2 і 3 евеню. Ціллю зустрічі є детально поінформувати громаду про пророблену працю.

ДИПЛОМОВИЙ РЕЧИТАЛЬ КВІТКИ ЦІСИК

Ню Йорк. — В середу, 5-го травня ц. р. о год. 8-ій вечором тут в приміщенні Менис коледж оф мюзік (157 Схід 74-та вулиця, біля Лексінгтон евеню), матиме свій дипломовий речиталь Квітка Цісик — сопрано. Акомпаніюватиме Марія Цісик.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1976 РОКУ

В березні ми закінчили перше чвертьріччя цього подвійного важливого року — року Ювілею 200-річчя Американської Незалежности і річчя перших українських поселенців — піонерів.

Відзначаючи ці два історичні Ювілеї УНС поставив собі за мету придбати 5.000 нових членів забезпечених на загальну суму 10.000.000 долярів. Придбання 5.000 членів можна вважати числом оптимістичним, одначе коли врахувати, що УНС об'єднує понад 450, з яких в більшості секретарі є відданими союзовцями, то думаючи оптимістично, цей плян можливий до зреалізовання, навіть тоді, коли успіхи першого кварталу не були аж надто блискучі. Вважаємо, що найважливішим фактором в зреалізуванні цього пляну повинно бути це, що якщо наші піонери могли тому 82 роки в невідрадних обставинах заложити всеукраїнську установу, а відтак приєднуючи нових членів її розбудувати, то чому ж ми маючи далеко кращі можливості не мали б не продовжувати цієї праці, невже ж ми гірші від них? А може в розквіті добробуту ми затратили патріотизм, на якому побудовано УНСоюз, а з ним всі інші Братські Союзи і суспільно - громадські установи.

Підсумовуючи організаційну працю першого чвертьріччя, слід згадати, що за цей час придбано 671 членів, забезпечень на 1.504.000 долярів. В тому часі 5 Округ виконали призначену їм квоту на 100 відсотків, 4 Округи виконали на 75 відсотків і 21-ша, що виконали менше чим на 75 відсотків.

Беручи до уваги Округи, які здобули найбільше число нових членів за перший квартал то Філядельфійська Округа, головсю якої, є Петро Тарнавський веде перед з 69 членами, відтак Округа Ню Йорк під орудою голови Миколи Хоманчука придбала 56 членів, Округа Нюарк головою якої є Юліян Баранюк придбала 54 члени і Округа Чікаго під орудою голови Михайла Ольшанського придбала 50 членів. З Відділових секретарів - урядовців перше місце веде секретарка 465-го Від. в Ляшіні, Канада, головна радна Текля Мороз, придбавши 13 членів, по 12 членів придбали секретар 94-го Відділу в Детройті Роман Татарський і секретар 271-го Від. в Ельмайрі Іван Чопко. По 10 членів придбали секретар 121-го Від. Василь Кобіто в Ромі, Н. Й. голова 162-го Від. вПеркасій, Па — Михайло Гаврилюк, секретар 191-го Від. в Трой — Василь Колодій і секретар 242-го Від. в Фраквіллі, Па — Йосиф Чабан.

Головам Округ і всім, що причинилися до придбання нових членів у першому кварталі висловлюємо нашу подяку. Відтак закликаємо ввесь союзовий загал іти їхніми слідами і допомагати, щоб наш заклик „ПРИДБАННЯ 400 НОВИХ ЧЛЕНІВ КОЖНОГО МІСЯЦЯ" був істиною, а не тільки паперовим закликом. СОЮЗОВЦІ! НАЙКРАЩИМ ВІДЗНАЧЕННЯМ 100-РІЧЧЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ У ЗСА І ПОШАНОВАННЯМ ПІОНЕРІВ Є РОЗБУДОВА ТИХ УСТАНОВ, ЯКІ ВОНИ СВОЇМИ МОЗОЛЬНИМИ РУКАМИ БУДУВАЛИ. Тож включімся всі в організаційну працю УНСоюзу.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1976 Р.

П. Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у березні	Разом у 1976 р. членів	на суму	АДД
ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ БЕРЕЗНІ 1976 РОКУ					
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1 Філядельфія	39	31	69	$ 106,500	8
2 Піттсбург	18	18	42	58,000	2
3 Шамокин	20	9	25	53,500	2
4 Аллентавн	11	3	11	20,500	1
5 Скрентон	9	1	4	10,000	—
6 Вилкс Бери	9	2	5	9,000	—
Разом:	106	64	156	$ 257,500	13
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
Балтимор	9	4	11	$ 25,000	2
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1 Ню Йорк	34	11	56	$ 96,500	7
2 Сиракюзи-Ютика	13	13	29	47,000	1
3 Рочестер	9	3	11	17,500	—
4 Трой	7	5	22	26,000	—
5 Боффало	9	4	9	40,000	3
Разом:	72	36	127	$ 227,000	11
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1 Нюарк	22	11	54	$ 126,500	7
2 Джерзі Сіті	11	7	21	53,500	3
3 Перт Амбой	12	8	22	49,000	4
4 Пассейк	7	6	17	28,500	—
Разом:	52	32	114	$ 257,500	14
ОКРУГИ ІЛЛІНОЙ, МІЧІҐЕН І ОГАЙО					
1 Чікаго, Ілл.	35	17	50	$ 105,500	10
2 Детройт, Мич.	20	5	38	125,500	8
3 Клівленд, Огайо	20	9	25	79,000	8
4 Янґставн, Огайо	9	—	7	8,000	—
Разом:	84	31	120	$ 318,000	26
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1 Ню Гейвен, Конн.	19	7	25	$ 77,500	4
2 Бостон, Масс.	5	1	11	20,000	2
3 Вунсакет, Р. Ай.	6	3	8	29,500	2
Разом:	30	11	44	$ 127,000	8
ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1 Центральна	6	—	1	$ 1,000	—
2 Миннеаполіс, Мінн.	7	2	5	15,000	2
3 Ст. Луіз, Мо.	6	—	—	—	—
Разом:	19	2	6	$ 16,000	2
Необ'єднані Відділи в Америці	20	3	14	$ 32,000	2
ОКРУГИ КАНАДИ					
1 Торонто, Онт.	25	8	28	$ 97,500	9
2 Монтреаль, Квіб.	10	10	29	77,000	5
3 Ніяґара, Онт.	9	5	7	27,000	—
4 Захід Канади	18	5	15	42,000	5
Разом:	62	28	79	$ 243 500	19
ЗАГАЛЬНА СУМА:		211	671	$ 1,503,500	97

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У БЕРЕЗНІ 1976 Р.

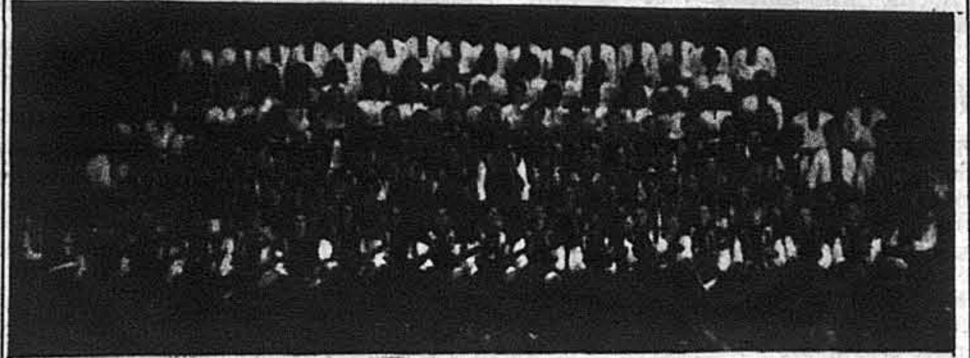
Ч. В. Організатор	Придбав у березні	Сума забезпечення	АДД	Разом у 1976 р.
Округа АЛЕНТАВН				
44 М. Шишка	1	$ 3,000		1
47 Оля Цегельська		1,000		4
147 І. Гуцайлюк	1	3,000		3
Разом:	3	$ 7,000		
Округа БАЛТИМОР				
15 О. Зинюк	1	$ 1,000		4
34 Л. Влонарович	2	10,000	2 АДД	2
55 А. Ціздин	1	1,000		3
Разом:	4	$ 12,000	2 АДД	
Округа БОСТОН				
307 Д. Галонжка	1	$ 1,000		4
Округа БОФФАЛО				
127 О. Вережницький	1	$ 5,000		1
304 В. Оріховський	2	6,000	1 АДД	2
360 І. Гаврилюк	1	10,000		2
Разом:	4	$ 21,000	1 АДД	
Округа ЧИКАГО				
17 Я. Вилень	2	$ 2,000		2
22 Олена Олек	2	6,000	1 АДД	6
114 М. Ткачук	1	1,000		3
125 Глорія Пащин	2	10,000	2 АДД	4
221 В. Гавдьо	2	6,000	1 АДД	8
379 М. Семків	1	1,000		3
399 Р. Припхан	3	3,000		4
452 Марія Сцібело	2	3,000		6
472 Стефанія Кочій	2	7,000	1 АДД	4
Разом:	17	$ 39,000	5 АДД	
Округа КЛІВЛЕНД				
102 М. Бобечко	1	$ 500		1
222 Я. Кришталович	1	5,000		1
240 М. Кігічак	4	18,000	2 АДД	8
328 В. Ковч	1	1,000		1
346 С. Глоговський	2	15,000	1 АДД	3
Разом:	9	$ 39,500	3 АДД	
Округа ДЕТРОЙТ				
94 Р. Татарський	3	$ 15,500	1 АДД	12
174 А. Слюсарчук	2	10,000		5
Разом:	5	$ 25,500	1 АДД	
Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25 Квітка Стецюк	2	$ 6,000	1 АДД	5
70 М. Шеремета	1	2,000		
М. Жук	1	500		4
170 Галина Гаврилюк	1	1,000		3
281 М. Волошин	2	10,000	2 АДД	2
Разом:	7	$ 19,500	3 АДД	
Округа МІННЕАПОЛІС				
385 Я. Карпяк	1	$ 3,000		2
487 М. Денисюк	1	5,000	1 АДД	1
Разом:	2	$ 8,000	1 АДД	
Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434 Олександра Дольницька	3	$ 3,000		4
448 М. Перейма	3	3,000		3
465 Текля Мороз	2	6,000	1 АДД	13
473 Віра Ваніт	1	2,000		4
475 П. Кірик	1	5,000	1 АДД	3
Разом:	10	$ 19,000	2 АДД	
Округа НЮАРК				
3 Р. Слободян	1	$ 500		2
14 М. Отрок	2	10,000		4
133 Я. Леськів	3	5,000		5
234 П. Іваник	1	500		1
322 А. Кейбіда	2	7,000		2
371 Ю. Варанюк	1	1,000		
Стефанія Стеців	1	500		9
Разом:	11	$ 24,500		
Округа НЮ ГЕЙВЕН				
23 І. Вінковський	1	$ 5,000		1
54 В. Добчанський	2	5,500		2
59 М. Галькевич	1	500		1
101 І. Гулич	1	15,000		1
254 В. Романишин	1	5,000		4
414 І. Телюк	1	500		3
Разом:	7	$ 31,500		
Округа НЮ ЙОРК				
8 Марія Кульчицька	1	$ 1,000		3
16 М. Москаль	2	6,000	1 АДД	4
88 В. Квас	5	6,000		5
204 В. Палідвор	1	500		3
457 Надія Литвиненко	1	5,000		3
489 М. Шпитко	1	1,000		4
Разом:	11	$ 19,500	1 АДД	
Округа НІЯҐАРА (Канада)				
416 Катерина Онуфрик	1	$ 1,000		1
427 П. Дяків	1	8,000		2
451 Є. Омельченко	1	1,000		1
454 М. Вережук	1	1,000		1
458 Д. Пищ	1	10,000		2
Разом:	5	$ 21,000		
Округа ПАССЕЙК				
42 П. Головачук	2	$ 3,000		7
64 І. Бурній	4	10,000		8
Разом:	6	$ 13,000		
Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155 М. Фединишин	5	$ 10,000	1 АДД	5
344 Олександра Яворська	2	2,000		5
349 М. Захарко	1	2,000		3
Разом:	8	$ 14,000	1 АДД	
Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
10 К. Хільченковський	1	$ 1,000		3
32 М. Хомин	2	3,000		4
45 М. Пришляк	1	1,000		2
62 В. Васильків	2	3,000		2
83 А. Кушнір	1	1,000		2
116 С. Шилькевич	1	5,000	1 АДД	1
162 М. Гаврилюк	5	17,000	3 АДД	10
163 С. Филик	1	1,000		1
173 П. Щерба	4	4,000		8
239 М. Ковальчук	1	1,000		
Евгенія Ратич	1	1,000		2
245 М. Голінко	1	1,000		
М. Мартиненко	1	1,000		3
261 П. Аркотин	1	1,000		1
339 М. Луців	2	4,000		3
362 Ф. Петрик	2	1,000		6
375 І. Данківський	1	2,000		6
397 М. Нич	1	1,000		2
422 Т. Хромчак	1	2,000		1
430 І. Кніґницький	1	1,000		1
Разом:	31	$ 52,000	4 АДД	
Округа ПІТСБУРГ				
53 В. Сачко	4	$ 4,000		1
63 М. Турко	4	4,000		7
113 І. Ярчак	3	2,500		6
120 В. Рефт	1	1,000		4
132 М. Смерека	2	7,000		2
161 А. Джула	1	2,000		4
276 С. Іваницький	2	2,000		3
296 П. Лобур	1	1,000		1
Разом:	18	$ 23,500		
Округа РОЧЕСТЕР				
217 Т. Кубарич	2	$ 1,500		2
367 В. Попович	1	500		4
Разом:	3	$ 2,000		
Округа СКРЕНТОН				
409 Жанет Болянд	1	$ 3,000		1
Округа ШАМОКИН				
7 Олена Словік	2	$ 4,000		2
78 І. Петрунцьо	1	1,000		1
85 Т. Панько	1	1,000		3
90 О. Сидор	1	1,000		2
164 Т. Бутрей	2	3,000		3
242 О. Чабан	1	2,000		10
305 М. Гентош	1	4,000		2
Разом:	9	$ 16,000		
Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
38 С. Гонза	1	$ 1,000		1
39 І. Пиндус	1	1,000		3
121 В. Кобіто	3	4,000		11
271 І. Чопко	7	8,000		12
283 Ю. Гавришків	1	1,000		1
Разом:	13	$ 15,000		
Округа ТОРОНТО (Канада)				
402 Я. Вурій	2	$ 10,000	2 АДД	6
418 Іванна Мельник	1	1,000		1
432 В. Зорич	3	3,500		7
441 Д. Заневич	1	1,000		3
478 М. Ополько	1	5,000	1 АДД	3
Разом:	8	$ 20,500	3 АДД	
Округа ТРОЙ				
13 П. Шевчук	2	$ 4,000		3
57 М. Савків	1	1,000		3
191 В. Колодій	1	1,000		10
266 В. Труфин	1	1,000		5
Разом:	5	$ 7,000		
Округа ВІЛКС БЕРІ				
30 Р. Дяків	1	$ 5,000		1
99 В. Валіґун	1	1,000		1
Разом:	2	$ 6,000		
Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
444 Л. Вовк	1	$ 1,000		4
494 Р. Кирлі	3	15,000	3 АДД	5
503 Т. Войтів	1	3,000		2
Разом:	5	$ 19,000	3 АДД	
Округа ВУНСАКЕТ				
206 Л. Гардінк	2	$ 5,000		6
241 Дженет Бардел	1	10,000		1
Разом:	3	$ 15,000		
НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
28 В. Балабан	1	$ 1,000		1
79 Е. Людкевич	1	5,000	1 АДД	2
486 Я. Влищак	1	1,000		1
Разом:	3	$ 7,000	1 АДД	

СПИСОК СТУДЕНТІВ, ЯКИМ ПРИСЛУГОВУЄ „БЕЗПЛАТНИЙ „ВІКЕНД" НА СОЮЗІВІ В 1976 РОЦІ

Ім'я і прізвище	Відділ число	Ім'я і прізвище	Відділ число
Ярослава Раєн	8	Глен Сабат	245
Люіза Хлипняч	22	Реймонд Сабат	245
Віктор Гнатюк	37	Гери Долинський	254
Христина Чуйко	42	Елен Долинський	254
Константин Струк	42	Віра Скоп	257
Тарас Лукіянчук	81	Христина Вількевич	266
Арлін Ванат	84	Анна Брусо	266
Марко Стельмах	94	Карен Ваславська	278
Павло Дигдало	94	Ілько Спін	283
Джін Шулик	94	Марія Князюк	292
Зенон Шестак	96	Михайло Роман	301
Маурін Влюд	115	Михайло Козуб Гералд	320
Тома Чорнобіль	125	Степан Тимюк	320
Стефанія Бабій	146	Ілля Радь	320
Лінда Гуцайлюк	147	Володимир Загородний	322
Олена Задворняк	153	Иоанна Кловзник	325
Синтія Ґураль	155	Михайло Шмагло	336
Давид Мартін	171	Дарія Пішко	338
Стенлі Щерба	173	Марта Мелех	342
Степан Иодейн	178	Дарія Мельничук	349
Павля Томсон	191	Марія Олена Коваль	358
Михайло Винник	205	Оля Настин	361
Михайло Юрчишин	230	Меланія Спасик	385
Катерина Мартинишин	230	Михайло Кардаш	424
Роман Боівка	233	Андрій Хомяк	432
Анна Мозіль	240	Марія Гасей	458
Микола Добромільський	240	Ярослава Вучок	458
Ігор Добромільський	240	Джені Едер	460
Богдан Хованець	240	Богдан Осадца	465
Наталія Вурий	240	Лідія Лушпинська	472
Орест Лисяк	240	Доріс Кріцак	478
Люба Сліпець	240	Анна Олярник	478
Михайло Самокішин	240	Володимир Гриник	484
Роман Коропей	245	Давид Кортко	492

СТЕПАН ГАВРИЩ,
головний організатор

Ще один здобуток нашої молоді

Юний ансамбль „Верховина" при катедрі св. Отця Николая в Чікаго

Кожний свідомий українець радіє, коли побачить чи почує, що хтось зробив щось доброго для української громади. Він тішиться здобутками старших, але вже невпинною радістю б'ється його серце тоді, коли він є свідком праці української молоді, яка, хоч роджена поза межами України, володіє чистою українською мовою, хвалить Бога у своїй рідній Церкві, є членом українських молодечих організацій і своєю працею зберігає обряди рідної Церкви, а, беручи участь у національних святах, поглиблює знання з минулого України.

Де ж шукати таку вибрану українську молодь? Напевно вона є у кожній українській громаді. В Чікаго частина цієї молоді зібрана в Юному Ансамблі „Верховина" при катедральному храмі св. отця Николая — осідку Преосвященного Владики Ярослава Габра. Ансамбль цей нараховує 140 членів та складається із таких чотирьох частин: Юний хор, хор Гітаристів, молодша танцювальна група „Дощик", студентська танцювальна група „Метелиця" та мішаний хор „Спудеї". Дириґентом хору є Ярослава Проців.

Молодь під впливом своїх Батьків жертвенно процює для своєї Церкви і громади вже шість років. Найбільшим подвигом молоді була тритижнева поїздка по Европі літом 1974 року. В Римі, Мюнхені, Парижі і Лондоні молодь вітала своїх братів і сестер українців концертами (зовсім безінтересовно). Зустрічаючись із українцями різних країн Европи, молодь не тільки сама зростала у більшій любові до всього, що рідне, але й іншим додавала більшої охоти до праці для спільного добра.

Цього року наша молодь дарує всім нашим українським громадам новий здобуток. На пам'ятку великих Ювілейних святкувань у ЗСА — 200 ліття незалежности Америки та 100 ліття перших українських поселенців на цій вільній землі — Ансамбль виготовив платівку українських пісень під наголовком „Ми Молодь України".

Платівка є надзвичайна тому, що складається із 3-ох частин. Перших кілька пісень виконує Юний Хор, слідують пісні наших милозвучних Гітаристів, а відтак співає мішаний молодечий хор „Спудеї".

М. С.

РАДА ДИРЕКТОРІВ УККА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ді: голова д-р Володимир Савчак, пані: Стефанія Букшована, Христя Навроцька, Ірина Падох та панове: В. Пиріг, В. Марченко, Ю. Серант, А. Лозинський, В. Процик, д-р М. Снігурович, С. Чума, М. Хоманчук, С. Палідович, М. Пінковський. Склад цей доповнить ще Екзекутива УККА. Бенкетова комісія — мґр Іван Винник.

Після довшої дискусії, зокрема на формальностями, пропозицію прийнято.

Дві доповіді

Рада Директорів також схвалила запропоновані Екзекутивою дві основні доповіді, що будуть виголошені під час Конґресу: „Україна і ми" — інж. Богдан Федорак та „Америка і ми" — просхати, щоб її приготовив і виголосив д-р Мирон Куропась.

Тема і гасла Конґресу

Мґр Іван Базарко прочитав проєкт проголошення XII Конґресу Українців в Америці, який опісля ще додатково розглянула окрема Комісія і Рада прийняла цей проєкт в принципі, доручивши комісії його остаточне редакційне оформлення. Головною темою і гаслами Конґресу будуть, як уже згадано: наша солідарність з поневоленим, але нескореним українським народом в його змаганнях до волі і незалежности, протест проти народовбивчої політики окупанта, вимога до Уряду ЗСА і вільного світу не потурати тій народовбивчій затії політикою детанту і активно допомогти поневоленим народам в їх змаганнях до волі і незалежности та консолідація і мобілізація всіх наших ресурсів для досягнення тих цілей.

200/100-річчя — „Український Тиждень" у Вашінґтоні

Пополудневу сесію Ради Директорів започаткував И. Лисогір звітом з праці очолюваного ним Українського Крайового Комітету 200-річчя Американської Незалежности та 100-річчя Українського Поселення в Америці. Згадавши коротко про працю цього Комітету, зокрема назвавши громади, що їх досі відвідав заступник голови і організаційний референт Комітету ред. Ярослав Гайвас, звітодавець зупинився довше на найбільшій в програмі відзначувань цих ювілеїв крайовій українській імпрезі, що нею буде „Український Тиждень" у Вашінґтоні від 21 до 27-го червня ц. р. Тому, що до участи в програмі цього Тижня запрошено найвищих державних достойників, від президента Форда і віцепрезидента Рокефеллера починаючи і тому, що цей Тиждень буде найбільшою нагодою на те, щоб ми „встали і були пораховані", необхідно, щоб вчинили все можливе, щоб цей тиждень справді і в кожному відношенні був нашою найбільшою і найбільш репрезентативною імпрезою. Про відповідну програму Тижня подбають крайовий і місцевий Комітети, але відповідальністю всієї громади є головне, масова участь українців, зокрема української молоді в цих імпрезах, щоб бодай до деякої міри дорівняти тій пропам'ятній українській маніфестації в столиці країни, що нею було відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Вже одержано інформації, що до участи в цьому Тижні приготовляються навіть такі віддалені громади, як Чікаго, Клівленд, Детройт та ін. Тим більше повинні подбати про найбільш масову участь громади східніх стейтів.

В обширній дискусії на цю тему обговорено ряд технічних справ і, зокрема, обмірковано та вирішено ідейний зміст і суть цього тижня, центральною темою якого повинно бути, те, що запропоновано у внесеній вже в Конґресі ЗСА резолюції: Тривала незалежність від імперії. Америка своєю Революцією 200 років тому встановила „праведний закон" Вашінґтона, якого прагнуть та на який все ще очікують український та інші поневолені Москвою народи. Америка повинна їм допомогти. Наш Крайовий Комітет приготує і проголосить відповідні гасла, що повинні бути на наших транспарентах під час великого нашого „Походу Волі" від пам'ятника Вашінґтона до пам'ятника Т. Шевченка, що має відбутися в суботу 26-го червня. Рада Директорів однодушно рішила запросити на почесного гостя цього „Українського Тижня" у Вашінґтоні Блаженнішого Патріярха Йосифа.

50-річчя смерти Головного Отамана

Рада Директорів схвалила запропонований Екзекутивою УККА текст окремого заклику для всенародного вшанування пам'яти Головного Отамана Симона Петлюри у 50-річчя його трагічної смерти.

Інші справи

Вислуханням та обговоренням звітів проф. Івана Вовчука про працю очолюваної ним Політичної Ради УККА, мґра Івана Базарка про працю УККА на внутрішньому відтинку, проф. д-ра Петра Стерча про статутові справи, д-ра А. Жуковського про працю Комісії для розгляду українського життя в ЗСА та д-ра В. Душника про підготову праці історії українського поселення в Америці, а дальше обмірковуванням програми формального відкриття Дому УККА-СУА в суботу, 22-го травня, запропонованої д-ром Богданом Футеєм ініціятиви УККА для проведення в ЗСА акції оборони Віри і Церков в Україні та полагодженням ряд біжучих справ закінчено пізно ввечорі ці чергові наради Ради Директорів УККА ,в яких взяло участь 82 членів цієї Ради, включно з членами Екзекутиви і Політичної Ради УККА.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є будучність, в нашій громаді Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу і вільному світі нового свідомого члена!

Юнацтво Пластової Станиці в Торонті змагається

Пластова Станиця в Торонті, дякуючи старшим пластункам „Тим, що греблі рвуть", відбула цікаву імпрезу. 7-го березня старші пластунки, на чолі з Іркою Баєр, приготовили для юнацтва торонтонської станиці змагання „Змаг до висоти". Ця оригінальна імпреза взорувалася на телевізійних змаганнях середньошкільних студентів „Річ Фор де топ". Питання, які чітко і виразно ставив ст. пл. Олег Кандиба, були зі сучасного життя, української літератури, спорту, історії, і т. д. Представники 9-ох Куренів напричуд добре і швидко відповідали на питання, на які не завжди вміли б відповісти гості — дорослі, які приглядались змаганням.

До фіналу приступило 5 Куренів, і фінальний змаг виграв 5-ий курінь рнаків ім. ген. Чупринки, за що його нагородили грімкими оплесками. Електричні прилади для натискання ґудзиків приготовив інж. О. Іванусів. Багато глядачів в залі УНО було доказом, що товариші, батьки, гості та члени Станичної Старшини цікавляться працею та знанням нашої молоді.

Цей, вже 2-ий „Змаг до висот" в Торонті був рішучо успіхом, і варта, щоб його „Греблі" продовжували все досконаліше, а колись може включили б до нього й пластунів з-поза Торонта, чи навіть молодь зорганізовану в інших молодечих організаціях.

Оксана Соколик

ПРО ТАК ЗВАНИЙ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тики державної та етнічної уніфікації СССР, розходиться з основними тенденціями суспільного розвитку в самому СССР і поза ним. Намагання ліквідувати окремі нації совєтського Союзу (звичайно, за винятком російської) і перетворити їх на якусь безнаціональну амальгаму, є утопією. Немає сумніву, що цього свідомі також керівники КПСС, і тому їхня політика спрямована на ділі на творення не безнаціонального суспільства, а поширеної коштом інших народів російської нації.

Варто згадати, що теоретики національної політики КПСС приписують твердження про ламання національних перегород, про зникання національних відмінностей та про злиття націй Ф. Енґельсові. Однак він говорив не про злиття і заник націй, а про взаємозалежність розвинених націй в умовах соціялізму. Жаден народ добровільно не зрікається своїх національних рис і не розчиняється в іншому народі, хоч за нашої доби й зростає співпраця окремих народів на принципах добровільности. Там же, де існує намагання насильно позбавляти народи їх окремішности, їх мови, культури, історичної традиції і політичної незалежности, як це діється в СССР, там росте опір і самооборона загрожених народів. У такому пляні концепція радянського народу, що під етикеткою майбутньої безнаціональности має привести неросійські народи СССР до втрати їхнього національного обличчя на користь російської національности, є антинародна, антиісторична й антинаукова. Її можна накидати неросійським народам СССР тільки засобами тиску бюрократичної машини тоталітарної держави. Як ідеологічна категорія — концепція совєтського народу ворожа інтересам неросійських народів, вона по суті шкідлива також російському народові, за винятком хіба його шовіністичних елементів, які імперіялістичні підбої і панування над іншими народами ставлять над такими цінностями, як політична і соціяльна свобода власного народу.

Виглядає, що імперіялістичні елементи серед росіян (а з них не від сьогодні рекрутується керівна верхівка Росії) занепокоєні зростанням неросійських народів, силами їхнього опору і прагнення до незалежности або такими явищами, як подиву гідна популяційна динаміка середньоазійських народів, яка виявилася зокрема між переписами населення в СССР 1959 і 1970 років і ставить перед росіянами перспективу, що вони можуть стати меншістю в СССР. За таких умов концепція совєтського народу може таким російським колам здаватися єдино спасенною. Мовляв, засобами тиску та переконуванням, що в умовах „соціялізму" чи „комунізму" національне питання втрачає значення, бо всі народи і так ідуть до „єдности", можна буде врятувати єдність імперії чи навіть зробити її етнічно гомогенною.

Зайве переконувати, що на довшу мету такі сподівання не витримають проби життя. О, як вчить історія Росії хоч би тільки 20 сторіччя, відосередні, самостійницькі рухи у ній постійно відроджуються. Рівночасно зростають національні протиріччя у цілому соціялістичному бльоці та в комуністичних партіях поза цим бльоком. За таких умов концепція совєтського народу не має даних стати цементом, який зарівнює щілини і щораз глибші розколини в імперіяльній будівлі. Антагонізуючи національні прагнення неросійських народів, вона радше поглиблює існуючі протиріччя.

Вкінці треба сказати, що „совєтський народ" не витримує проби життя як соціяльно-політична спільнота людей. Совєтське суспільство — це суто клясове суспільство з глибокими соціяльно-економічними та політичними протиріччями, з разючими різницями у життєвому стандарті, політичних правах та привілеях. З одного боку, правляча партійна і державна бюрократія (що сьогодні має спадщинний характер), а з другого — мільйони селян, найбільш упосліджені в СССР кляси, до 1975 року прив'язаної до землі, робітників та трудової інтеліґенції. У цей клясовий двоподіл совєтського суспільства не вніс серйозних змін також процес урбанізації, що, згідно з проповідуваною в СССР доктриною, мав би затерти соціяльні різниці між селом і містом. У такому пляні фальшивою, отже, є й претенсія керівників КПСС начебто у формації, що її вони назвали совєтським народом, забезпечується соціяльно-політична рівність громадян совєтського Союзу.

(„Сучасність" — 1976)

(Кінець).

Швайцарці подивляють молодого українського піяніста

Павло Длябога під час концерту.

Люцерна, Швайцарія. (Л. Винник). — Всі його тут кличуть Павльо. Всі знають, що Павльо є щирим приятелем, уважним колеґою і українцем. Шанують тут Павльо, а по-нашому Павла Длябогу, ще й за його музичний талант, що його цей юнак знову доказав концертом віртуозної гри разом з його швайцарським приятелем Андре Вілліґером в передпасхальному виступі у костелі Ґаллюс в швайцарському місті Люцерн.

Концерт Баха в ц-Молль для двох фортепіянів із смичковою оркестрою у виконанні Павла Длябоги і Андре Вілліґера викликав бурю оплесків серед присутніх, а місцеві газети назвали його „коронним виступом".

І ще декілька слів про камеральну оркестру „Фестиваль Стрінґс Люцерне", знаної своїми виступами в багатьох країнах світу та в якій наш земляк з своїм фортепіяном не грає „останню скрипку". Складається отже вона з молодих людей багатьох національностей: швайцарці, японці, шведи, латвійці, угорці, шотляндці, американці, ну і наш Павло — українець.

Павло є викладачем музики, навчаючись одночасно сам в люцернянській музичній консерваторії.

Свято в пошану Української Жінки в Ірвінґтоні

Об'єднання Жінок ОЧСУ, Відділ Нюарку-Ірвінґтону вшанувало Українську Жінку, в неділю 14-го березня 1976 р. в залі УНДому. Свято відкрила голова Відділу ОЖ ОЧСУ Іванна Кононів.

Відома письменниця і поетеса Алла Косовська відчитала реферат на тему: „Шлях жінки від родинного вогнища до високої політики".

Письменниця широко насвітлила пройдений шлях боротьби жінки-українки, не тільки за свої жіночі права, але й за національні. Доповідачка назвала багато визначних жінок, які працювали для піднесення долі жінки. Наталія Кобринська, яка у XIX столітті прославилася в Галичині, як піонерка за рівні народні і громадські права української жінки. На східніх землях Софія Русова стає піонеркою жіночого руху. А в роках української державности у 1917-20, вона займає різні високі пости. Крім Софії Русової на східних землях України виринають світлі жінки. На східніх землях — постаті жінок, як Олена Пчілка-Косач, Уляна Кравченко, Марія Грінченко, Ганна Барвінська, які немов би гостру зброю, ставлять слово в захист знедоленої працею і приниженої в громадських правах жінки.

Серед піонерок жіночого руху в Галичині, доповідачка назвала Катрю Гриневичеву, Мілену Рудницьку, Олену Телігу і багато жінок відомих лише із своїх псевд, які геройською смертю впали в рядах УПА. Алла Косовська відмітила також новітніх борців-жінок за національні і народні права, а серед них: Аллу Горську, Стефанію Шабатуру, Стасів-Калинець і Славу Стецько.

У мистецькій програмі виступали тріо „Соловейки" при осередку СУМА із Філядельфії в складі: Тамара Петришин, Софія Дейнека і Оля Максимюк, які під керівництвом і при фортепіяновому супроводі проф. Зої Маркович виконали пісні: „На могилі борців", „Цвіте калинонька" і „Зірвалася хуртовина".

Молода балерина Наталка Лазірко відтворила в танку „Жінка в боротьбі" — хореографія Роми Прийми-Богачевської, фортепіяновий акомпаньямент Дана Securnera.

„Пісня про рушничок", слова Алли Косовської, монтаж-пісню виконнали артистки українських театрів Валя Калин і Іванна Кононів, при фортепіяні Тарас Левицький.

Гості із Філядельфії ще раз виступили із двома піснями: „Тихо над річкою" і „Ой у полі дві тополі". Музична обрібка пісень і акомпаньямент проф. Зої Маркович.

„Їх є шість" — слова Г. Подолянки, вірш-рецитацію виконали гарною українською мовою, старші юначки місцевого осередку СУМА, під кер. Іванни Кононів, в складі: Оля Ґенсьор, Оля Кормило, Саня Ґенсьор, Оля Кучер'ява, Люба Ґенсьор і Тана Басняк. Музичний супровід Тараса Левицького.

У вечорі присвяченому Українській Жінці взяло участь біля двох сотень жінок і чоловіків.

І. Г.

ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО ВІНЧАННЯ НАШОЇ ДОНІ

Аннички

з

Д-ром Осипом Сіркою

ВІДБУЛОСЯ 28-го ЛЮТОГО 1976 РОКУ В ЦЕРКВІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ В ДЕТРОЙТІ.

•

Замість весільного прийняття складаємо 1.000 дол. (тисячу долярів) на Центр Українських Студій на Гарвардському Університеті.

ЗОРЕСЛАВА І Д-Р АТАНАС СЛЮСАРЧУК

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Увага! ПЛАСТУНКИ! Увага!

МІЖКРАЙОВИЙ ВИШКІЛ ПРОВІДНИЦЬ ТАБОРІВ УПЮ-ок

„ШКОЛА БУЛАВНИХ"

— відбудеться —

цього року в Гантері

у ЧАСІ

від 31 липня до 14 серпня

Зголошення пластунок, що закінчили 16 років життя, відбули принаймеше 2-гу юнацьку пробу та мають зацікавлення у праці в проводах таборів юначок, слід слати якнайкорше на адресу:

O. KUZMOWYCZ

221 Fire Island Avenue, Babylon, N.Y. 11702 USA

Форми зголошень одержали усі проводи пластових станиць на терені ЗСА і Канади.

КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В ЗСА МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО НЮ ЙОРКУ

запрошує на

ГОЛОВНІ ЗБОРИ

дня 5 травня 1976, о 7 год. веч. в УНДомі

140-142 Second Avenue, New York, N.Y.

Всіх членів відділів Комітету, як рівнож всіх інституцій, організацій та поодиноких осіб, що заінтересовані у винаймі столів або кіосків (booth) на Ярмарок, що відбудеться 14, 15 і 16 травня 1976, на 7-ій вул. в Ню Йорку.

COMMITTEE TO COMMEMORATE THE BICENTENNIAL OF THE AMERICAN REVOLUTION AND THE CENTENNIAL OF UKRAINIAN SETTLEMENT IN THE US

GENERAL MEETING

May 5th 1976 at 7:00 p.m.

Ukrainian National Home

142 Second Avenue, New York, N.Y.

Participation requested of all members of working Committees and all Organizations and Individuals interested in reserving and choosing tables or booths at the Street fair ("Yarmarok") planned for May 14, 15 & 16th on East 7th Street (between 2nd & 3rd Avenues) New York, N.Y.

Ділимося сумною вісткою, що дня 30 квітня 1976 р., в ранніх годинах, упокоївся в Бозі, по прийнятті Найсвятішої Евхаристії, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ТАТО

св. п.

ЕВГЕН МАЦЬКІВ

кол. урядовець Центросоюзу у Львові.

ПАРАСТАСИ і ПАНАХИДИ були відправлені 2-го і 3-го травня 1976 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Нюарку, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, дня 4-го травня 1976 р. о год. 9:30 ранку до церкви св. Ів. Хрестителя, а відтак на цвинтар Gate of Heaven, E. Hanover, N.J.

В глибокому смутку:

ІВАННА — дружина
БОГДАН і МИРОН — сини
МАМА і ТЕЩА в Україні
Родина в Рідним Краю й Америці

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 14 квітня 1976 р. з волі Всевишнього відійшла у Вічність, після довгої і тяжкої недуги, на 69-му році свого трудолюбивого життя, наша Найдороща Дружина і Мама

бл. п.

ЛІДІЯ з КУЦЕРИБІВ ДМИТРИШИН

народжена в Перемишлі, Україна і бувша учителька на Рідних Землях.

ПОХОРОН відбувся дня 19 квітня 1976 р. з церкви св. Константина в Міннеаполісі, Мінн. на цвинтар св. Антонія.

В глибокому смутку:

Муж — ОСИП
Шваґер — о. СТЕПАН
Син — БОГДАН
Невістка — ДЖЕНИС
і РІДНЯ в Україні та Польщі

ПОДЯКА

Замість квітів на могилу

сл. п. пл. сен. кер. інж. Володимира Ерденберґера

Родина, Приятелі та Знайомі зложили на пластові цілі 510.00 дол., а саме: 50.00 дол. на Фонд Пластових Журналів та 460.00 дол. на Пластову Оселю „Писаний Камінь".

ПОЖЕРТВИ СКЛАЛИ:

Д-р Грушкевич Микола $50.00
Рудницький Єронім 50.00
Голіян Микола 25.00

по 20.00 дол. — Галяревич Осипа, Галяревич Адріян, Кавка Микола, Кассараба Роман, інж. Рощаковський Антон;

по 15.00 дол. — інж. Завадівський Григорій, д-р Малиновський Василь;

по 10.00 дол. — Базарко Володимир, Бачинський Іван, Боднар Люба, Возняк Роман, Гірняк Микола, Древницький Теофіль, Ковч Богдан, Корлятович Володимир, Кришталович Ярослав, Паладій Орися, Пік Ірена, Полатайко Роман, Раковський Ярема, Руденський Ігор, Сидір Ярослав, д-р Телішевський Пилип, Федорів Дарія, Хома Стефанія, Цегельський Роман, Якубович Дарія, Відділ ч. 222 УНС та Відділ ч. 328 УНС;

по 5.00 дол. — Антонів Марія, Апостолюк Степан, Голубець Анастазія, Дуб Олена, Камінський Василь, Крутиголова Микола, Різник Марія.

Разом $510.00

Цією дорогою висловлюємо опечаленій Дружині, Дочці та Родині сердечні співчуття, а щедрим Жертводавцям щиру подяку.

УПРАВА ПЛАСТОВОЇ ОСЕЛІ „ПИСАНИЙ КАМІНЬ"
СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ в КЛІВЛЕНДІ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США та ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО" влаштовують

ВЕЧІР НА ПОШАНУ БОГДАНА КРАВЦЕВА

дійсного члена УВАН і члена Президії „Слова".

Вечір з мистецькою програмою відбудеться

в суботу, 8 травня 1976 року

о год. 5-ій по пол.

у залі УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ

(2 East 79th Street)

Учасники програми:

ГІРНЯК ЙОСИП, КОСТЮК ГРИГОРІЙ, КРАВЦІВ-СКАЛЬСЬКА ЖДАНА, КРУШЕЛЬНИЦЬКА ЛІДІЯ, ТАРНАВСЬКИЙ ОСТАП.

Запрошуємо до участи все Українське Громадянство.

Замість квітів на могилу

бл. п. Мирослави Вовкодав

складають на фонд Катедри Українознавства

Анна і Антін РОЩАКОВСЬКІ $15.00
Оксана і Роман ТРЕШНЬОВСЬКІ 15.00

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що з Волі Всевишнього відійшов у Вічність проживши 86 років, народжений в Перемишлянах, Галичина

бл. п.

МИКОЛА ГІЩИНСЬКИЙ

Учасник Визвольних Змагань і полонений польських таборів.

Осиротив дружину Марію, 3 синів, 3 невістки, 3 дочки, 3 зятів, 14 внуків, 2 правнуків.

Похорон відбувся 1 березня 1976 р. до церкви Святої Родини у Вашінґтоні, Д.К., а відтак на католицький цвинтар в Мериленді.

Ділимося сумною вісткою, що дня 22 квітня 1976 р. відійшов від нас в Монтреалі, Канада наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

РОМАН РОГОШЕВСЬКИЙ

б. інженер-лісник та член УНСоюзу, по короткій та тяжкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами.

ПОХОРОН відбувся 26-го квітня 1976 р. з церкви св. Михаїла на цвинтар Notre Dame, Montreal, Canada.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
дочка — д-р РОМАННА РОГОШЕВСЬКА-ПЕРОТ
сестри: БОГДАННА МАКУХ
МАРІЯ ОРДИНЕЦЬ
ЯРОСЛАВА БІЛИНСЬКА з мужем о. ВОЛОДИМИРОМ
ЕДЕЛІНА ҐОШКО з дітьми та внуками

Загальні збори Станиці Братства 1-ої УД УНА в Ню Йорку

(РГ) — Дня 26-го березня ц. р. Станиця Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА в Ню Йорку відбула Річні Загальні Збори. Як пристало колишнім воякам, Збори почалися точно в присутності 60 членів, що є около 55 відсотків всіх членів. Відкрив Збори уступаючий голова Р. Данилюк та попросив вшанувати хвилиною мовчанки пам'ять померлого члена Станиці М. Канятина. По прочитанні та прийнятті порядку нарад вибрано президію: Р. Гаєцький — голова, д-р О. Кошоба і М. Мац — секретарі.

Голова Р. Данилюк подав звіт із широкої та успішної праці Станиці. Станиця не тільки збагатилася матеріяльно завдяки імпрезам товариського характеру, але також активно брала участь у громадському житті Ню Йорку, не згадуючи про активну участь її членів в праці Головної Управи Братства, президія якої складається з членів Станиці. Число членів зросло цього року до 105, яке є найвищим в історії Станиці. Не менш важливою ділянкою праці була фінансова та моральна допомога немічним членам та вдовам і сиротам по кол. членах Станиці.

Фінансовий звіт касира В. Миськова виказав, що майно Станиці зросло в останньому році на 30 відсотків. Прибутки із імпрез в більшості розділено на громадські цілі, бо, як сказав касир „добро наших церковних, наукових, молодечих та інших громадських установ все цікавило членів нашої Станиці". За останні два роки Станиця пожертвувала на церкви — 345 дол., на стипендії — 750 дол., на видавничі фонди комбатантських та всіх молодечих журналів — 550 дол., на мистецькі, наукові та інші громадські цілі — 700 дол.; разом — 2,445 дол. Ці цифри говорять самі за себе та свідчать про високий рівень громадського вироблення всіх членів Станиці.

По уділенні абсолюторії з признанням загальні збори переобрали цю саму Управу майже без змін: Р. Данилюк — голова, Р. Кобрин і В. Керод — заступники голови, Я. Гуменюк — секретар, В. Миськів — скарбник, С. Шепарович — організаційний і господарський референт, О. Слупчинський — мистецький референт; М. Бурчак, К. Григорович, А. Закревський, Р. Іваницький, І. Мокрівський, Т. Соробей, Г. Яремчук — члени Управи. До Контрольної комісії ввійшли: Р. Гаєцький, В. Богачевський, В. Микула, Б. Семенюк; Товариський суд — Л. Вербенець, С. Шуган, М. Виноградник. Прапороносцями залишилися Р. Костирка, П. Згоба та М. Пасічняк.

Із нових членів, яких вперше вибрано до Управи, слід відмітити всіми шанованих сеньйорів-дивізійників: інж. В. Богачевського та С. Шугана. Інж. І. Мокрівський, голова Товариства Інженерів ЗСА теж є вперше членом Управи Станиці.

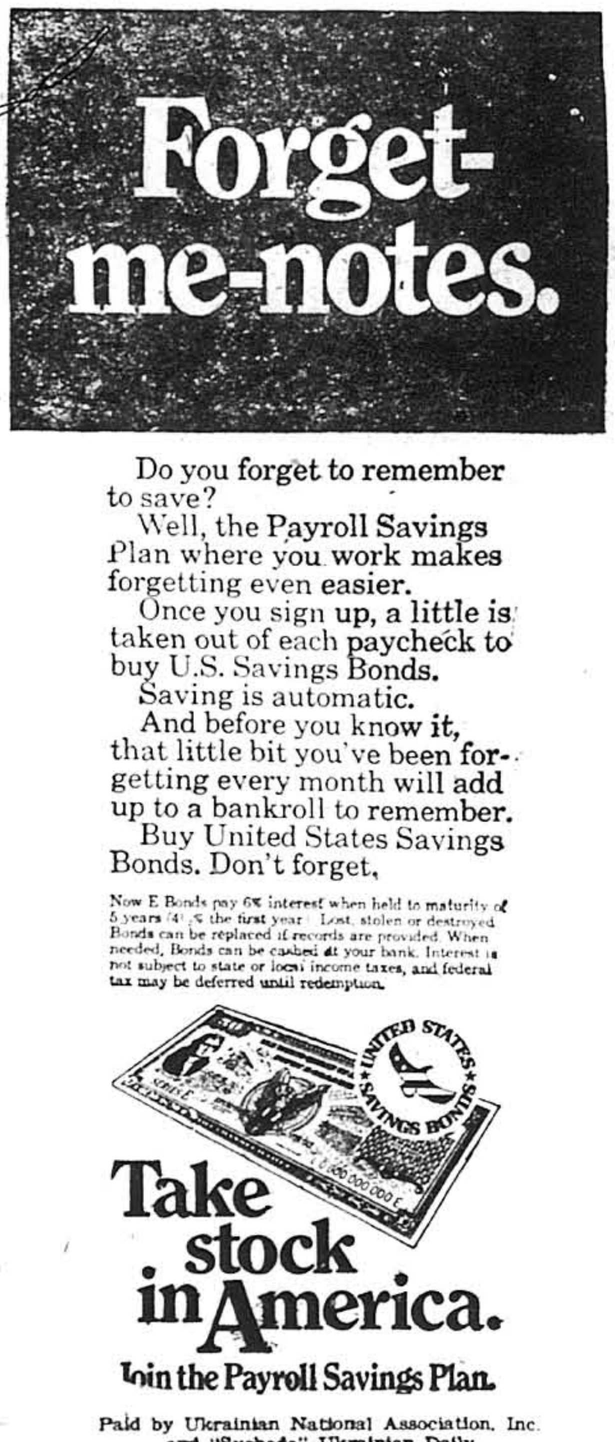
В цьому році на терені Станиці відбудеться 5-ий Делегатський З'їзд Братства, в підготову якого Станиця вже активно включилася.

Єдність всіх комбатантських організацій задокументувала присутність голови Координаційного Комітету Українсько-Американських та Американських Комбатантських Організацій Ню Йорку лейтенанта Г. Полчі та представника Об'єднання Вояків УПА п. І. Дмитрика. Вони склали привіти для Станиці, а п. Г. Полчі підкреслив великий вклад членів Станиці в працях Координаційного комітету. Крім цього, на товариській зустрічі були присутні полк. В. Стек та капітан М. Луців - активні члени американських ветеранських організацій, яких новообраний голова щиро привітав. Відповідаючи на привіт, п. Г. Полчі підкреслив, що йому й американським ветеранам мило бути в товаристві ветеранів 1-ої УД УНА.

Товариською гутіркою, яка протягнулася до пізнього вечора, закінчено ще одні успішні Загальні Збори та наради Станиці Братства в Ню Йорку.

Роман Гаєцький

Увага! ***нове*** ***Увага!***
В КНИГАРСЬКОМУ ВІДДІЛІ ПРИ „СВОБОДІ"
можна вже закупити цікаве видання п. н.
„КАТАРАКТ — CATARACT"
МИХАЙЛА ОСАДЧОГО
в англійській мові
Переклад і видання: МАРКО ЦАРИННИК
240 сторінок ціна 3.95 дол. з пересилкою
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N. J. 07303

Відбулася пресова...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

справи: 1. Утвердження Патріярхату Української Католицької Церкви на чолі з Блаженнішим Патріярхом Отцем Йосифом І. 2. Стати в обороні історичних прав Помісної УКЦеркви, рішучо запротестувати проти спроб суспендації висвячених священиків у жонатому стані, і 3. Евхаристійний Конгрес, що має відбутись літом ц. р. у Філядельфії, та належна участь і репрезентація Помісної Церкви на чолі з Блаженнішим Патріярхом Йосифом. Доповідач свої тези і твердження спирав на відповідних матеріялах і документах.

Керуючий конференцією д-р Роман Осінчук попросив до слова присутнього на залі нарад д-ра Мирослава Навроцького, голову Крайової Управи Т-ва за Патріярхальний Устрій, який подав обширніші і точніші інформації про підготову Евхаристійного Конгресу. Він відмітив, що не передбачається окремої участи нашої Церкви. Є передбачена участь нашої Церкви спільно з Церквами візантійського обряду. Комусь залежить на тому, щоб наша Церква не виступала самостійно. Він порушив ще деякі питання, пов'язані з УККА.

Слово займали: Дарія Степаняк, В. Пасічник, Б. Дзерович, П. Дорожинський, І. Керницький, В. Богачевський, Оксана Щур, Марія Клячко, Уляна Любович, Ева Піддубчишин, Я. Падох, В. Душник й інші. Вони порушували питання УККА, подавали пропозиції дальшої акції тих парафіян, які не поминають Блаженнішого Отця Йосифа патріярхом, пропонували — писати до наших єпископів, щоби вони одностайно стали в обороні історичних прав Помісної Церкви, підкреслювано мале зацікавлення серед нашої громади сучасними проблемами нашої Церкви й інше. На закінчення говорив відомий наш приятель, визначний знавець церковних справ, дорадник римо-католицьких єпископських конференцій проф. Тома Бирд. Він у своєму довшому слові підсумовував висловлені думки під час нарад, подав оцінку не тільки свою, але багатьох латинських теологів щодо „остполітік" Ватикану, підкреслив, чим являється наша Помісна Церква і які її права, що ми вже не повинні вживати назви Верховний Архиєпископ, чи голова Церкви, тільки Патріярх Отець Йосиф. Римокатолицька Церква в Америці не раз стала б в обороні УКЦеркви. Р. Осінчук подякував всім за участь і закрив наради.

Професори і студенти...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ка студентів почесного гостя, який виховав кілька поколінь молодих математиків, фізиків, хеміків і біологів.

Під час офіційної частини обіду яким проводив бувший учень проф. О. Андрушкова, проф. д-р Джон Саккон, промовляли: Джон Кол від цілого університету і в імені президента монс. Томи Фегіго, Петро Мічел від професорського складу; Микола Ді Проспо від факультету гуманістичних і стислих наук; проф. Чарлз Франкі — від математичного департаменту; кількох бувших студентів і д-р Саккон. Всі промовці підчеркували надзвичайний педагогічний хист, глибоке математичне знання і невтомну наукову працьовитість проф. Андрушкова. Один із його студентів зазначив, що проф. Андрушків був першим правдивим математиком, якого вони зустріли на їхньому життьовому шляху.

Накінець д-р Саккон і представник його студентів вручили д-рові Андрушкову два подарунки: одну дуже вартісну математичну книжку, п. н. „Теорія чисел" (6 томів) і прекрасні шахи зроблені з мармуру. Д-р Андрушків завжди був добрим шахістом і цю гру дуже любив та цінив.

У своєму зворушливому заключному слові д-р Андрушків переповів коротко історію своєї праці на університеті Сітон Гол, згадуючи всіх тих людей, з якими йому працювалося. Він згадав і автора цих рядків, з яким він приїхав до Америки цього самого дня і цим самим кораблем „Ерні Пайл", з яким він підписав в цей самий день котракт з університетом у вересні 1949 р. і почав працювати у цей самий день, і з яким він провів дружньо 25 років професорської праці.

По закінченні офіційного обіду, друзі ще довго гуторили з проф. Андрушковим, його дружиною та його сином д-ром Романом, професором математики в Нюаркському Технологічному Інституті і його невісткою, панею Уляною.

Проф. д-р О. Андрушків, теперішній голова А-НТШ, переходячи тепер вповні на емеритуру, бажає посвятитися всеціло праці для добра цієї першої української академії наук і науковій роботі.

Український Народний Союз
влаштовує
ОДИНАДЦЯТІ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
в Чікаґо, Ілл.
Mages Bowlarena
3111 River Road
River Grove, Ill. 60171
(312) 456-4100
в СУБОТУ і НЕДІЛЮ,
29 і 30 травня 1976 року
ДАВЛІ і СІНҐЛІ —
29-го травня 1976 р., год. 3-тя по пол.
ДРУЖИННІ ЗМАГАННЯ —
в неділю 30 травня 1976 р., год. 1 по пол.
НАГОРОДИ і
БЕНКЕТ
Неділя, 30-го травня 1976 р., год. 6-та веч.
15.00 долярів від особи
Northwest Builders Hall
4848 North Central Avenue, CHICAGO, Ill.
Нагороди будуть роздані під час бенкету.
Реченець зголошень до 1-го травня 1976 р.
ЗАПРОШУЄТЬСЯ ДО УЧАСТИ ВСІХ ЧЛЕНІВ В ЗСА І КАНАДІ.
Boulers Headquaters:
Marriott Motor Hotel
8535 W. Higgins Rd., Chicago, Ill. (312) 693-4444
За дальшими інформацціями пишіть до:
Andrew Jula, Supreme Advisor and Chairman of National Sports Committee
15 Sands Avenue, Ambridge, Pa. 15003
(412) 266-2686
Helen B. Olek, 11th National Tournament Chairman
2151 N. Lorel Ave., Chicago, Ill. 60639
(312) 237-9662
William Krinock
927 Main St., Latrobe, Pa. 15650 — (412) 539-7792
William Hussar
36 Hardison Rd., Rochester, N.Y. 14617
(716) 544-6479
or
Ukrainian National Association
P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303 — (201) 451-2200

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГАЙДУКЕВИЧ ІВАН, член УНС Відділ ч. 303 Т-ва Івана Мазепи в Флінт Міч., помер 19-го березня 1976 р. на 80-му році життя. Покійний народився в с. Литвинів, пов. Підгайці, Зах. Україна. Став членом УНС в 1952 році. Полишив в смутку дружину Тетяну, дочок Марію і Анну, синів Андрія, Григорія і Богдана, 7 внуків і 4 правнуки. Похорон відбувся 22-го березня 1976 р. на цвинтарі Нова Кальварія в Флінт, Міч.
Вічна Йому Пам'ять!
Василь Лещук, секр. Від.

ГОЙ ТЕОДОР, член УНСоюзу Відділ ч. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Й., помер 8 березня 1976 р. на 68-му році життя. Покійний народився в Рочестері, Н. Й. Став членом УНС в 1931 р. Полишив в смутку дружину і дітей. Похорон відбувся 11 березня на цвинтарі в Рочестері.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ВЕНТОН ЙОСИФ, член УНС Відділ ч. 225 в Деслоґе, Мо., помер 14 березня 1976 р. на 89-му році життя. Покійний народився в Зах. Україні. Став членом УНС в 1934 р. Полишив в смутку пасерба Івана Момота. Похорон відбувся 16 березня 1976 р. на цвинтарі Гілвісв Меморіял Гарденс, в Фармінґтон, Мо.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Хома, секр. Від.

ГУСЕЛЬ ІВАН, член УНСоюзу Відділ ч. 206 Запорозька Січ в Вунсокет Р. А., помер 31 січня 1976 р. на 82-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1924 році. Полишив в смутку дружину Анну, сина Михайла, дочок Корнелію і Євгенію та внуків і правнуків. Похорон відбувся 2-го лютого 1976 р. на цвинтарі Н. Смітфілд, Р. А.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

КОСТЮК РОЗА, членка УНС Відділ 206 Т-ва Запорозька Січ в Вунсокет, Р. А., померла 25 березня 1976 р. на 83-му році життя. Покійна народилася в Зах. Україні. Стала членкою УНС в 1924 році. Полишила в смутку сина Расля, двох внуків і 3-х правнуків. Похорон відбувся 29 березня 1976 р. на цвинтарі в Блек Стоне, Мас.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ВОВГАН ЕВА, членка УНС Відділ ч. 349 Т-ва ім. Т. Шевченка в Менвілл, Н. Дж., померла 7 лютого 1976 р. на 78-му році життя. Покійна народилася в Зах. Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1933 р. Полишила в смутку чоловіка, три дочки і одного сина. Похорон відбувся 10-го лютого 1976 р. на цвинтарі Сакред Гурт в Гіллс Боро.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Захарко, секр. Від.

ПАСТОР Д-Р ЛЕВ ЖАБКО-ПОТАПОВИЧ, член УНСоюзу Відділ ч. 10 Т-ва Українських Євангеликів в Філядельфії, помер 8-го листопада 1975 р. на 85-му році життя. Покійний народився в Чигирині, Україна. Став членом УНСоюзу в 1948 році. Полишив в смутку дочку Богуславу з мужем, сина Богдана з дружиною Рахілею, велику союзову та українську громаду, та безліч братів і сестер в Господі, як бувший голова Всесвітнього Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання. Похорон відбувся 11 листопада на цвинтарі Лави Крофт в Лінвуд, Дел.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

Увага! Вже появилася двомовна Увага!
збірка вибраних творів
ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА
„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ"
в українському оригіналі та англійському перекладі
Андрія М. Фр.-Чировського
Книжка ілюстрована мистецькими рисунками
Мотрі Ходновської
144 сторінок. Люксусове видання, на кредовому папері.
Ціна 5.00 дол. з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.
Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ"
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Український Народний Союз
прийме негайно на дуже корисних умовах праці
ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ
на різні околиці Америки і Канади.
Постійна праця. Запевнена платня. Соціяльне, життєве і акцидентове забезпечення. Пенсийний фонд. Вакації. Досвід продажі життєвого забезпечення побажаний. Охочих до праці перевишколимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.
Зголошуйтеся листовно або телефонічно:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303
Tel. N.J. (201) 451-2200 N.Y. (212) 227-5250-1

КВІТИ НА ДЕНЬ МАМИ

Українська Квітярня
"FERNCO" FLORISTS
Китиці — Корсажі —
Прикраси могил —
Весільні квіти —
Шпитальні квіти —
Похоронні вінки.
Солідна обслуга, скора достава.
Власники: Джім Мельничук — Вік Романишин.
890 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Виставка українського...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Бриджпортського університету, а зокрема відділення мистецтва. Д-р Е. А. Лорд, проф. історії мистецтва, заявила, що вона „знала дещо про українське мистецтво, але ніколи не думала, що українська кераміка така чудова й така оригінальна". Д-р Тед Соуппе, професор скульптури і кераміки, познайомився вже був дещо з українським мистецтвом попереднього семестру та був рішуче за тим, „щоб дати нагоду усім на університеті побачити зразки української кераміки, писанок і вишивок". Він і допоміг виєднати дозвіл та приміщення на виставку в будинку „Артс енд Гюменітіс". За його словами, „це була найкраща виставка того роду на цьому університеті та, що про неї почув він найбільше прихильних коментарів". Відвідуючи виставку, президент університету, д-р Л. Майлс, висловився, що „виставка справді є незвичайна не тільки під оглядом чудових експонатів, але також і під оглядом мистецького оформлення та інформативного матеріялу". Йому особливо сподобалися найбільше писанки, про це, між іншим він і сказав, „. . . виставка ця прекрасна, а писанками я просто захоплений".

За підготовку цієї виставки признання належиться пані Г. Рослицькій, а пані Олександрі Шуст подяка за випозичення додаткових, рідкісних зразків, головно гуцульської кераміки, як рівнож, панні Наталці Свириденко за її допомогу у сформленні виставки.

Виставка була відкритою для зацікавлених впродовж чотирьох тижнів, від 19го березня до 16-го квітня, та, безсумніву, багато причинилася до ознайомлення з нашим мистецтвом, як студентів так і професури Бриджпортського університету, про що й писалося в університетській пресі.

МОДЕЛЬ BELTONE, — НАЙМЕНШИЙ АПАРАТИК ДЛЯ СЛУХУ, ВИСИЛАЄТЬСЯ МОДЕЛЬ ДАРОМ.

Чикаґо, Ілл. Beltone повідомляє про безплатну оферту спеціяльно зацікавленим, тим, які чують, але не розуміють слів. На бажання висилається кожному хто відповість на це оголошення, абсолютно даром неоперативний модель найменшого розміру Beltone aid, який колинебудь зроблено.

Пишіть тепер по цей неоперативний модель, щоб пізнати, який малесенький є для допомоги слуху. Це буде ваше, задержіть собі, даром. Справжня допомога слуху, важить менше, як одна третя унції, все на поземі уха, в одній частині.

Ці моделі є даром, тому пропонуємо — пишіть тепер по Ваш. Вислано вже тисячам, отже пишіть сьогодні до:

Beltone, неоперативний модель
Dept. 4716
BELTONE ELECTRONICS CORP.
4201 W. Victoria Street
CHICAGO, Ill. 60646

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6406

FOR SALE
4 BEDROOM HOUSE
within walking distance to Soyuzivka. Asking $29,900.00.
Also acreage, farms, businesses reasonable priced.
NINA SURAWY — Broker
(914) 626-3551

В Глен Спей, біля Робітничого Союзу до продажу понад
1 АКР ЗЕМЛІ
5 хв. ходу до церкви і всіх установ. Ціна дуже низька. Заінтересованих просимо дзвонити на число (914) 226-8451 цілий день.

НА ПРОДАЖ:
Двородинний, модерний дім, 11 років старий, 2 огрів. печі, 2 гаражі, в гарній дільниці, близько укр. кат. церкви і школи св. Івана Хрестителя, в Нюарку, Н. Дж.
4-род. (3 — 4 кімн. і 1 — 6 кімн.), біля цієї ж церкви і школи. Чотири печі і гаражі.
Однородинні і двород. доми в Мейплвуді і в інших околицях.
Дзвонити від 9 до 9 год. —
(201) 399-2000
MR. HALIY
JORDAN BARIS REALTORS
380 Stuyvesant Avenue
Irvington, N.J. 07111

HELP WANTED

FITTERS
1st class for ASME Code tanks and heat exchangers for our new Chester plant Good pay, fringe benefits. Apply between 8 AM and 3.30 P.M. at:
Old Dominion Iron & Steel Co.
13200 Ramblewood Drive
Chester, Va.
Equal Opportunity Employer
Old Dominion Iron & Steel Co.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3880
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Conmpletely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

ТАРЗАН, Ч. 7470. Грабіжники готуються на відпочинок

Добре, що вантаж їх тяжкий, а джунглі густі... Це сповільнює їхній марш!

Вони мусять зупинитися на відпочинок, коли настане ніч... Надіюся, що будуть дуже втомлені... Крім, очевидно, Мувіра та Вазірів...

Пізніше...

Ми тут зупинимося на ніч... Розставимо вартових, щоб нікому не захотілося „ходити в сні" з моїм золотом!